



brat *frančišek*

5

*Frančišek se je bal,
da bi Vodilo izgubilo svoj
izvirni pomen, zato želi, da
je združeno z Oporoko, ki
je zagotovilo za pravilno
razlago.*

• **OPOROKA**

• **KATEHEZE OFS**

• **Frančiškov odmev**

• **Papež Leon v Assisiju**





- 3 **Urednikova beseda**
- 4 **Frančiškova duhovnost**
Oporoka
- 6 **Naša evangelizacija**
Frančiškova duhovna oporoka
Smrt sv. Frančiška kot »bogoslужje prehoda«
- 13 **Frančiškov svetni red**
Frančiškov odmev
Izjave Frančiškov odmev Brezje
NAPOVEDNIK za 2026
- 24 **Iz naših družin**
Duhovna obnova KB Sl. Bistrica in KB Laporje
Srečanje KB OFS Brezje
Tudi frančiškovi na srečanju Treh Slovenij na
Svetih Višarjah
- 28 **Živi rožni venec**
Žetev
- 32 **Mladi Frančišku**
Povabilo k izgradnji civilizacije ljubezni,
naslovljeno na 2500 mladih iz Evrope
Sestanek Mednarodnega sveta za vzgojo in študij
- 37 **Pravičnost in mir**
On bo vaš pomočnik ... / Vedno moli ...
- 38 **Korenine in sadovi**
Transitus (5)
- 44 **Sveta dežela**
Z očakom Abrahamom v sv. deželo
- 46 **Razvedrilo**
Izdelava lutk iz koruznega ličja
Nagradni okvir

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zb/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zb/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Matej Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emmina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.350

Naslov uredništva:
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana
telefon: 01 24 29 303
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102,
NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-26.



ali Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166,
Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-26.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!



Kaj bi napisal v svojo oporoko? Ne mislim na tisto uradno oporoko, ki jo napišemo pri notarju in v kateri določimo, komu bomo zapustili stanovanje, avto, knjige ali kaj drugega, kar smo v življenju zbrali. Mislim na neko drugo oporoko, ki je ne napišemo na papir, pa jo vendarle vsi pišemo – vsak dan, s svojim življenjem, s svojimi besedami, dejanji, odnosi in odločitvami.

Kaj bo ostalo za menoj? Vsak izmed nas namreč nekaj pušča za seboj. Kajti tudi mi ves čas pišemo svojo oporoko. Ko se jutraj srečamo z ljudmi, ko se pogovarjamo s sobraty, domačimi ali prijatelji, ko imamo opravka z nekom, ki nam ni simpatičen, ko se odločimo pomagati ali pa se obrnemo stran, vedno nekaj pustimo za seboj. Človek lahko pozabi naše besede, morda pozabi tudi naše ime, vendar pogosto ne pozabi občutka, ki smo mu ga dali ob srečanju.

Ne pišemo torej svoje oporoke s peresom, ampak s svojim življenjem. In prav s to mislijo vstopamo tudi v to številko Brata Frančiška.

V rubriki *Frančiškova duhovnost* se ob 800-letnici Frančiškovega transitusa srečujemo prav z njegovo *Oporoko*. V njej bomo še globlje odkrivali, zakaj je Frančišek tako vztrajal, da bi bratje Vodilo vedno brali skupaj z Oporoko, saj je želel, da bi v Vodilu prepoznali življenje po evangeliju, v Oporoki pa duha, iz katerega naj bi to življenje živeli. Oporoka nas zato ne vodi predvsem v razpravljanje o posameznih določilih, ampak nazaj k bistvenemu vprašanju: kako evangelij zares postane življenje.

V rubriki *Korenine naše vere* nadaljujemo pot ob Frančiškovem prehodu iz zemeljskega življenja v večnost. Tokrat bomo pogledali njegove zadnje trenutke skozi pripovedi njegovih prvih življenjepiscev.

Pot nas bo vodila tudi v *Sveto deželo*, kjer bomo z očakom Abrahamom nadaljevali romanje po svetopisemskih krajih. Njegova pot je tudi naša pot vere – pot človeka, ki se odpravi, čeprav še ne ve povsem, kam ga Bog vodi. Ob Abrahamu tako lahko ponovno odkrivamo kraje in zgodbe, ki so zaznamovali zgodovino odrešenja.

Pomemben del številke je namenjen tudi mladim in življenju našega bratstva. V Assisiju se je zbralo veliko mladih iz različnih delov Evrope, ki so skupaj molili, se srečevali in razmišljali o svoji poti. Ob tem odmeva spodbuda papeža Leona XIV.: »Pojdi!« – pojdi na pot, pojdi med ljudi, pojdi na obrobje in ne boj se živeti evangelija tam, kjer je najbolj potreben.

V reviji bomo našli tudi poročila o življenju naših bratov in sester, srečanjih in dogodkih, ki kažejo, da Frančiškova karizma ni nekaj, kar bi ostalo samo v knjigah. Živi se na srečanjih, pri skupni mizi, v pesmi, molitvi, služenju in v preprostih trenutkih, ko se ljudje srečajo kot bratje in sestre. Tudi praznovanje Frančiškovega jubileja, srečanja OFS in različni dogodki, opisani v tej številki, so na svoj način nadaljevanje njegove oporoke.

Ob vsem tem pa ostaja vprašanje, ki ga Oporoka polaga tudi pred vsakega izmed nas: Kaj bom zapustil jaz? Ko bomo nekoč odšli, ne bomo mogli s seboj odnesti ničesar od tega, kar imamo. Ostalo bo samo tisto, kar smo podarili. Ostale bodo besede, ki smo jih izrekli, odnosi, ki smo jih gradili, ljudje, ki smo jih sprejeli, in dobro, ki smo ga naredili.

Frančišek nam je zapustil evangelij, bratstvo, uboštvo, ljubezen do Cerkev in pesem stvarstva. Predvsem pa nam je zapustil zgled človeka, ki je znal svoje življenje izročiti Bogu in bratom.

Morda je zato najboljša oporoka tista, ki je sploh ne napišemo. Tista, ki jo vsak dan pišemo s svojim življenjem. Naj bo dobra.

Vse dobro! br. Janez Papa





V letu 2026 v rubriki Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici transitusa – spomina smrti sv. Frančiška Asiškega.

Oporoka

Vodilo je pravno telo, Oporoka pa je utripajoče srce Frančiškove karizme. Iz tega razumemo vztrajnost serafskega očeta, da ne bi ločili eno od drugega. »In ta spis naj imajo vedno pri sebi skupaj z Vodilom. Na vseh kapitljih, ki jih imajo, naj tedaj, kadar berejo Vodilo, preberejo tudi te besede«.

V ustanoviteljevi misli moramo gledati na Oporoko kot na ključ za odpiranje in pristno branje Vodila z namenom, da ga absolutno spolnjevemo. V zvitkih brata Leona beremo: »Popoln gorečnej in ljubitelj spolnjevanja evangelija, sv. Frančišek, je goreče želel, da bi vsi spolnjevali Vodilo, ki je življenje po evangeliju. Svojim učencem je govoril, da je Vodilo knjiga življenja, upanje odrešenja, poročstvo slave, srčika evangelija, pot križa, ključ za nebesa, zaveza z večno zavezo« (SpPer 76).

Frančišek se je bal, da bi Vodilo izgubilo svoj izvirni pomen, zato želi, da je združeno z Oporoko, ki je zagotovilo za pravilno razlago. Zaradi tega morajo bratje brati ta dva dokumenta: Vodilo, da bi ga spolnjevali in Oporoko, da bi razumeli duha.

Pravno razlago Vodila je treba zamenjati z duhovnim branjem, ki se opira na temeljno intuicijo, ki jo najdemo v Frančiškovih spisih.

Frančišek sam je določil nekatere kriterije za spolnjevanje Vodila in Oporoke. Skušajmo jih sprejeti bolj s srcem kakor z razumom. Ti kriteriji nam bodo pomagali, da bomo zvestejši razlagalci in zvestejši v izpolnjevanju naše karizme.

1. Spolnjevati katoliško: Zaobljube in spolnjevanje Vodila vključujejo manjšega brata v cerkveni kontekst in ga napravijo za živega in delujočega člana novega Božjega ljudstva, ki je povezano z njim po Novi zavezi. Gre za odnose z Bogom po Kristusu v Cerkvi; najbolj jasno pa je to pokazano z odnosom do gospe Ubožnosti, ki ga najbolj veže na Kristusa.

2. Spolnjevati preprosto: Vsebina Vodila je evangelijska in način spolnjevanja naj bo tudi evangelijski. Karizmatična Frančiškova zavest odločno zapoveduje: Vsi moji bratje naj ne razlagajo Vodila in tudi ne teh besed; naj Vodilo in te besede umevajo preprosto in brez razlage. Frančišek je preprost, a ne naiven, njegova preprostost je sestra kraljice modrosti. Zato pozna zvitosti in pretkanosti razlagalcev, ki besedilo razlagajo ne za razumevanje in boljše spolnjevanje, ampak da zameglijo jasen pomen in postavijo pod vprašaj njegovo spolnjevanje. Zatemnjujejo jasne stvari in gotove stvari napravljajo dvoumne. Proti tej nevarnosti se vzdigne Kristusov Ubožec s svojim sine glosa (brez razlage), ali pa z evangelijskimi besedami da, da, ne ne.

3. Spolnjevati sveto: Frančišek vsaki besedi daje njen pomen in nje-

no pravo mesto. Kaj torej pomeni sveto spolnjevanje Vodila? Kaj je svetost? Kdo so svetniki? Svetopisemski izraz svetost pripada samo Bogu, ki je popolnoma drug, On, ki pripada samemu sebi, ki je ločen od drugih stvari. V relativnem smislu pa je svet človek, ki popolnoma pripada

Bogu, ki samo njemu služi in je zaradi tega izvzet posvetnosti ali kakršnikoli drugi dejavnosti, ki ni sveta. Za manjšega brata pomeni sveto spolnjevanje Vodila, da iz njega naredi temeljno sredstvo popolne pripadnosti Bogu, popolne predanosti v Božjo voljo.

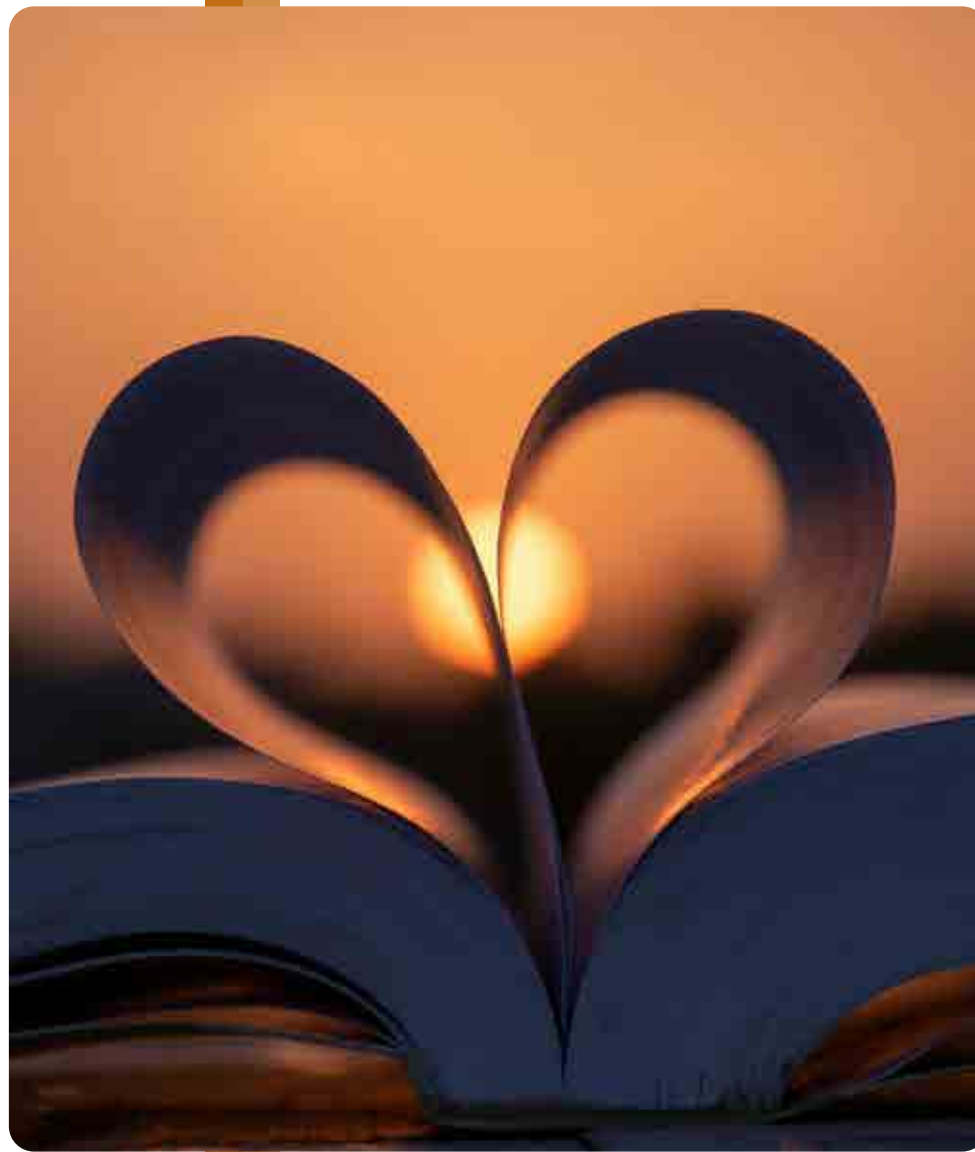
Frančišek svojim bratom daje nekatere človeške kreposti, še posebej poudarja: poštenost, zvestoba, preprostost, odgovornost.

Vsak manjši brat je poklican k odgovornosti do prejete karizme, do svoje lastne osebnosti, do bratov. Odgovornost je norma našega delovanja in bivanja.

Oporoka se zaključi v popolnem evangelijskem smislu in se vrne tja, kjer se je začela in okrog česar se je tudi razvijala: Trojice. Gospod mi je dal; Gospod mi je dal tako vero; Gospod mi je dal brate; Gospod mi je razodel pozdrav, ki naj ga izrekam: Gospod naj ti da mir, Gospod mi je dal, da sem napisal Vodilo in te besede. Ustanovitelj manjših bratov zaključi svojo Oporoko s klicanjem Božjega blagoslova, ki je tudi voščilo.

Skušajmo se tudi mi potruditi, da bi razumeli pomembnost tega blagoslova in da bi si ga tudi sami zaslužili ter da bi bili zares vredni sinovi našega očeta.

p. Robert Bahčič OFM



KATEHEZA ZA SEPTEMBER 2026

Franciškova duhovna oporoka

(kateheza v letu obhajanja 800-letnice tranzitusa sv. Frančiška Asiškega)

UVODNA MOLITEV

Zapojemo Slomškovo pesem V nebesih sem doma (1. in 2. kitica)

*V nebesih sem doma,
to oznanjujeta
mi zemlja in nebo
in vsaka stvar lepo.
V nebesih sem doma,
od tega ne sveta,
nebes se veselim,
tja priti si želim.*

Preberemo evangelijski odlomek:

»Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.« (Jn 13, 34-35)

Uvod v temo

Ko razmišljamo o »poslednjih rečeh«, ne moremo mimo razmisleka o tem, po čem si želimo, da bi se nas naši sopotniki skozi življenje (otroci, sorodniki, bratje in sestre v bratstvu, župniji) spominjali. Kaj je tisto, kar bi jim želeli zapustiti? Katera življenjska spoznanja in zaključke bi jim želeli zapustiti, katera so temeljna načela, po katerih smo živeli. Katere so vrednote, za katere smo se v življenju trudili in bi jih želeli predati našim potomcem.

Lahko si na kratko podelimo svoja razmišljanja.

Osrednja tema kateheze

1. Ustavimo se ob Frančiškovi oporoki, ki jo je zapustil za »spomin, opomin in spodbudo«, da bi zvesto živeli že potrjeno pravilo reda. Glavne misli oporoke so:

☞ Spreobrnjenje ob srečanju z gobavci. Frančišek začne z osebnim pričevanjem. Prizna, da se je nekoč gobavcev bal in so se mu gnusili, potem pa ga je Bog vodil, da se je srečal z njimi in jim služil. Kar je bilo prej grenko, se je spremenilo v »sladkost duše in telesa«. To vidi kot začetek svojega spreobrnjenja.

☞ Evangelij kot edino merilo življenja. Poudarja, da mu nihče ni pokazal, kako naj živi; sam Kristus mu je razodel, naj živi »po obliki svetega evangelija«. Zato ne želi zapletenih razlag ali prilagoditev evangelija.

☞ Radikalno uboštvo. Ena osrednjih tem je popolna odpoved lastnini. Brate spodbuja, naj živijo od poštenega dela, kadar pa to ni mogoče, naj brez sramu prosijo miloščino, ki jo imenuje »Gospodova miza«.

☞ Spoštovanje Cerkve in duhovnikov. Čeprav se je zavedal človeških slabosti duhovnikov, nas vse poziva k spoštovanju zaradi njihove službe pri evharistiji. Zanj je bila zvestoba Cerkvi bistveni del poklica.

Frančišek torej razume uboštvo kot način svobode, ne cilj sam po sebi in bratstvo, ki temelji na ponižnosti in služenju. V molitvi »Gospod mi je dal brate« nam je pokazal, da bratstvo ni človeški projekt, ampak Božji dar, ki ga je treba sprejeti s hvaležnostjo in ponižnostjo.

2. Oglejmo si še Duhovno oporoko, ki jo je sveti Ludvik zapustil svojemu sinu in je čudovit očetovski nasvet za življenje in vladanje.

☞ Ljubi Boga nad vsem. »Najdražji sin, najprej te učim, da ljubiš Gospoda,

svojega Boga, z vsem srcem in z vso močjo; brez tega ni zveličanja.«

☞ Raje prenesi vsako trpljenje kot stori smrtni greh. »Raje bi te videl mrtvega pri svojih nogah, kakor da bi storil en sam smrtni greh.«

☞ Redno moli in prejemaj zakramente. Svetuje vsakodnevno molitev, spoštljivo udeležbo pri sveti maši ter pogosto spoved.

☞ Skrbi za reveže in uboge. Sam je bil znan po tem, da je osebno stregel revežem. Sinu naroča, naj bo usmiljen in radodaren.

☞ Bodi pravičen vladar: ne zatiraj svojih podložnikov, ne pobiraj nepravičnih davkov, poslušaj obe strani v sporu, varuj vdove, sirote in šibke.

☞ Izbiraj modre in poštene svetovalce. Ne zaupaj ljudem zaradi njihovega bogastva ali plemiškega rodu, ampak zaradi njihove poštenosti in modrosti.

☞ Varuj Cerkev in spoštuj njene služabnike. Kralj naj podpira vero, predvsem z lastnim zgledom.

☞ Bodi ponižen. Ludvik opozarja sina, naj se ne prevzame zaradi oblasti in naj se spominja, da bo nekoč odgovarjal Bogu.

☞ Ohranjaj mir. Vojno naj začne le, če je res pravična in neizogibna; kadar je mogoče, naj išče spravo.

☞ Živi tako, da boš pripravljen na smrt. Spominja ga, da je zemeljska oblast minljiva, večna pa ostane le duša.



Njegov sklep je posebej ganljiv:

»Če ti Gospod podeli milost, da boš živel tako, boš po tem življenju prišel k njemu, kjer bova skupaj gledala Boga, ga ljubila in slavila brez konca.«

Vprašanja za pogovor:

1. Kateri nasvet našega zavetnika sv. Ludvika je po vašem mnenju danes najtežje živeti? Zakaj?
2. Generalne konstitucije nam v členu 23 nalagajo: »Zaradi miru v družini naj sestre in bratje v primernem času napišejo oporoko glede svojega premoženja.« Sem že sestavil-a svojo oporoko, da se otroci po moji smrti ne bodo prepirali za materialne dobrine?
3. Če bi danes pisali svojo duhovno oporoko, katere tri življenjske vrednote bi želeli zapustiti svojim najbližjim?
4. Kaj lahko naredimo že danes, da bo naše življenje postajalo »živa oporoka«?

Zaključna naloga skupine

Vsak pove en stavek o tem, kar bi želel zapustiti naslednji generaciji in tako vsi skupaj sestavimo »Bratsko duhovno oporoko.« To zapišemo in shranimo.

Zmolimo molitev

»Gospod mi je dal brate«

Gospod mi je dal brate.
Dal mi je brate, da jih ljubim, dal mi je brate, da se jih veselim,
dal mi je brate, da jih sprejemam, dal mi je brate, da jih poslušam,
dal mi je brate, da v njih prepoznavam Stvarnikovo obličje, dal mi je brate, da jih občudujem,
dal mi je brate, da v njih odkrivam sledove Dobrega, dal mi je brate, da v njih slavim Brata!

Gospod mi je dal brate. Dal mi je brate, da me ljubijo, dal mi je brate, da so moje veselje,
dal mi je brate, da me prenašajo, dal mi je brate, da me opominjajo,
dal mi je brate, da me podpirajo, dal mi je brate, da mi zaupajo,
dal mi je brate, da z menoj molijo, dal mi je brate, da me spodbujajo!
Gospod mi je dal brate, ker je neizmerno dober, kajti on ve, da sam ne zmorem, ker hoče, da v njih in z njimi doživim Njega, večno navzočega in resničnega v njegovi obljudi: Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi! Zahvaljen za brate, Gospod!

Srečanje sklenemo s pesmijo

V nebesih sem doma (3. in 4. kitico)

V nebesih sem doma,
kjer družba angelska
se večno veseli,
si mene tja želi.
V nebesih sem doma,
tam Jezus krono da,
tam je moj pravi dom,
tam večno srečen bom.

s. Mateja in br. Metod Trajbarič OFS



KATEHEZA ZA OKTOBER 2026

Smrt sv. Frančiška kot »bogoslužje prehoda«

Uvodna pesem: V raju blaženem

Uvodna molitev: Jörg Zink

Gospod, v tvoji roki se svet spreminja.
Govoriš nam: »Jaz sem vstajenje in življenje.«
in vse dobi drugačno podobo v naših očeh. (...) Naša odrešiteljica ni smrt, ker naredi vse-mu konec.
Naš odrešenik si ti, ki nam daješ začetek.
Od tebe, Gospod, smo prejeli življenje,
kjer kraljuje smrt, da bi tukaj, kjer vse teče proti koncu, delovali iz polnosti življenja.
V tebi se življenje bojuje zoper smrt.
Po nas naj bi bilo življenje tam, kjer je smrt, kajti mi smo tvoji.
Pokliči nas: »Lazar, pridi ven!«
Ta zemlja je naš grob.
Naše lastno bitje je naš grob.
Spregovori svojo besedo, da bomo živeli.

Božja beseda: Rim 6,3-9

Ali mar ne veste, da smo bili vsi, ki smo bili krščeni v Kristusa Jezusa, krščeni v njegovo smrt? Skupaj z njim smo bili s krstom pokopani v smrt, da bi tako, kot je Kristus v moči Očetovega veličastva vstal od mrtvih, tudi mi stopili na pot novega življenja. Če smo namreč z njim združeni v podobnosti njegove smrti, bomo z njim tudi v podobnosti njegovega vstajenja. Vemo, da je bil naš stari človek križan z njim, da bi bilo telo greha uničeno in da bi mi več ne hlapčevali grehu. Kajti kdor je umrl, je oproščen greha.

Če pa smo s Kristusom umrli, verujemo, da bomo z njim tudi živeli, saj vemo, da Kristus, potem ko je bil obujen od mrtvih, več ne umrje; smrt nad njim nima več oblasti.

Kateheza:

Tomaž Čelanski je kot prvi življenjepi-sec brata Frančiška opisal pod vidikom svetništva. Podobno sv. Bonaventura. V Legendi Minor, ki je bila najbolj brana



v koru, gre za sistematično teološko interpretacijo hagiografskih elementov. Frančišek kot »alter Christus« preko znamenj in simbolov zrcali Kristusovo podobo, kot vzor svetosti za brate.

Tudi poslednji trenutki življenja sv. Frančiška so opisani tako, da glede na druge zapise, ki vsebujejo tudi človeški vidik, v njih izstopa umiranje nekoga, ki je že svetnik, junak, veliki borec, zgled krščanske popolnosti.

Izpostaviti želim tri zgovorne podobe ob njegovi smrti.

1. FRANČIŠEK UMRE GOL NA ZEMLJI.

Frančišek je rekel bratom: »Ko me boste videli, da bom kmalu umrl, me položite golega na zemljo, kot ste me videli predvčerajšnjim, in ko bom umrl, me pustite ležati tako dolgo, kolikor je potrebno, da se mirno prehodi ena milja« (2Cel 217). In kolikor je lahko, je izbruhnil v tem psalmu: »S svojim glasom kličem h Gospodu, svojim glasom prosim Gospoda«. Molil je do zadnjega stiha: »Izpelj iz ujetništva mojo dušo, da se bom zahvaljeval tvojemu imenu. Pravični me bodo obdali, ko mi boš povrnil z dobrim« (LegMag XIV 6). Vse stvarstvo je vabil k hvaljenju Boga in jih z nekaterimi verzi, ki jih je nekoč sestavil, spodbujal k božji ljubezni. Celo smrt, ki je vsem strašna in sovražna, je spodbujal k hvaljenju in jo veselo sprejel ter jo povabil, naj bo njegova gostja: »Srečno, pridi moja sestra smrt!« (2Cel 217).

Frančišek je torej želel biti položen gol na tla, da bi se tako boril z golim sovražnikom. Že na začetku svojega spreobrnjenja vodi bitko proti svetu, da bi se popolnoma ločil od njega, to je, da bi s svojim popolnim uboštvom pokazal, da je sposoben biti imun na sovražnika. Sleče se in svoja oblačila vrne očetu.

Če se nekdo, ki je oblečen, bori z golim, ga namreč ta zlahka zagrabi in vrže

na tla. Vse zemeljske stvari so kakor oblačilo za telo. Kdor želi pohiteti v boj proti hudiču, mora sleči oblačila, da ga ta ne premaga. Tudi naj ne išče ugodja v stvareh, ki minejo. Končno mora zapustiti tudi tisto, kar je njegovo – samega sebe! Frančišek je takšen borec, ki do zadnjega ne popušča v boju proti nasprotniku.

Ta Frančiškova gesta je pri bratih vzbudila določeno nelagodje. Gvardijan, ki je po božjem navdihu razumel Frančiškovo željo, je hitro prinesel svojo tuniko in mu pod pokorščino zapovedal: »Vedi, da ti dajem to tuniko /.../ le na posodo. Naj ti bo jasno, da do nje nimaš nobene pravice in je ne smeš podariti naprej«.

V želji, da bi bil v vsem upodobljen po križanemu Kristusu, ki je ubog in trpeč gol visel na križu, je Frančišek kot vedno dvignil svoj obraz v nebo in, z očmi uprtimi v to slavo, rekel bratom: »Jaz sem svoje izpolnil, kar je vaše, pa vas naj pouči Kristus!« (prim. 2Cel 214, LegMag 14,3).

2. BLAGOSLOV BRATOV.

Druga gesta v teh dramatičnih trenutkih je bila namenjena bratom. Želel je biti obkrožen z brati, da bi jim zapustil zadnji zgled. Potem ko jih je spomnil na to, kar bo v polnosti dosegel zaradi gledanja proti nebesom in preziranja zemeljskih



stvari, jih je tudi blagoslovil. Govoril jim je o nujnosti ohranjanja potrpežljivosti, uboštva, zvestobe sveti rimski Cerkvi, vendar je nad vse druge norme postavil sveti evangelij. Medtem ko so vsi bratje stali okoli njega, je nad njimi razprostrl roke, prekrižal roke v obliki križa in blagoslovil vse brate, navzoče in odsotne, v moči in imenu Križanega« (prim. LegMag XIV 5).

3. »ZADNJA VEČERJA«.

Ena od zadnjih gest je bila usmerjena k Bogu, prvemu in zadnjemu temelju svojega obstoja. Frančišek je iz smrti naredil bogoslužje, spomin na zadnjo večerjo. Čelanski je zapisal: »Medtem ko so bratje jokali grenke solze in se žalostno pritoževali, si je dal prinesiti kruh, ga blagoslovil, razlomil in vsakemu dal košček za jesti. Poleg tega je zahteval evangelijsko knjigo in prosil, naj mu preberejo evangelij po Janezu, ki se začne: 'Pred velikonočnim praznikom ...' itd. V tistem trenutku se je spomnil na sveto večerjo, ki jo je Gospod zadnjič praznoval s svojimi učenci, in vse to je storil v častni spomin na tisto večerjo, da bi pokazal, koliko ljubezni goji do bratov« (2Cel 217). Prošnja, da mu preberejo odlomek iz Janezovega evangelija, kaže na to, da je želel še zadnjič slišati glas Ljubljenegega, ki je že trkal in ga je od popolnega gledanja Njegovega obličja ločil le še zid Njegovega telesa. Naslednje ure je preživel v hvalnicah in vabil svoje ljubljene tovariše, naj z njim slavijo Jezusa Kristusa.

SMRT – TRANSITUS.

Bil je 3. oktober 1226, sobota zvečer. Bonaventura je zapisal: »Ko so se v njem izpolnile vse Kristusove skrivnosti, je z veseljem odletel k Bogu. Škrjanci, ki

so prijatelji svetlobe in se bojijo večerne teme, so v trenutku, ko je Svetnik prehajal v večnost, kljub temu, da se je že bližala noč, prileteli v velikih jatah nad streho hiše in z nenavadnim veseljem krožili ter dajali veselo in očitno pričevanje o slavi Svetnika, ki jih je tolikokrat povabil, naj slavijo Boga« (LegMag XIV 6).

»Frančišek, služabnik in prijatelj Najvišjega, ustanovitelj in voditelj reda manjših bratov, zagovornik uboštva, vzor pokore, glasnik resnice, ogledalo nebeške milosti, je z urejenim napredovanjem, začeni s skromnimi začetki, dosegel najvišje vrhove« (LegMag XV 1).

Pot srečanja Frančiška s smrtjo je za Bonaventuro dokončno dejanje razodetja resnice, ki je postala očitna že v stigmah: v Frančišku je človek s svojimi strastmi in strahovi popolnoma izginil, da bi se razodel kot popoln posnemovalec Kristusa, kot tisti, ki je vnaprej premagal smrt, ko se je z njo soočil kot zmagovalec. Po Bonaventuro se torej ne zgodi dejanje smrti, saj svetnik ne umre, temveč gre h Bogu, tja, kamor je že prišel s svojo zmago nad mesom. Brata Frančiška ni bilo več. Ostal je samo sveti Frančišek, serafinski Ubožec iz Asizija, svetel in sijoč, Kristusov vitez, ki je zmagal tudi zadnjo in dokončno bitko, da bi si zaslužil najvišje mesto v nebesih, med serafini.

Vprašanja za pogovor:

V kakšni meri sem že »slekel« greh pohlepa oz. se osvobodil navezanosti na imetje, kopičenje ...? Koliko znam dopustiti, da v moči sv. krsta umiram sebi, svoji sebičnosti, grehu, in se darovati; to predstavlja mojo prvo smrt, da mi ob prehodu iz tega sveta »druga smrt ne bi mogla storiti žalega«? Kako živeti umiranje temu svetu v vsakdanjem življenju?



Frančišek je pred smrtjo blagoslovil svoje brate, navzoče in tiste, ki so bili daleč, pa tudi prihodnje. Ali živim iz zavesti, da je na nek način blagoslovil tudi mene in vse tiste, ki jih že stoletja navdihuje s svojo duhovnostjo in hojo za Kristusom?

Včasih umirajoči čakajo, da se pride še kdo poslovit, da lažje umrejo. Zdi se, da želijo doživeti spravo in prositi odpuščanja ter pred odhodom morda vse blagosloviti? Ali sem komu pred odhodom podelil/a svoj blagoslov?

Kaj lahko storim, da bi v okoliščinah, kjer je to možno, smrt bližnjih sorodnikov, svojcev, postala »bogoslужje«? (Molitev ob umirajočem, branje Božje besede, povabilo duhovnika, da umirajočemu podeli poslednje zakramente, moja skrb za bolne, ki potrebujejo Božjo bližino v zakramentih, ...)

Koliko mi je domača podoba smrti kot »sestre« in »transitusa« kot prehoda? Na kakšen način mi sv. Frančišek pomaga pri soočanju z minljivostjo in smrtjo?

Koliko sem Gospodu hvaležen/-na za dar brata, sestre, njegovega bivanja v mojem krajevnem bratstvu? Koliko si ti bolj srečen/-na zaradi tega, ker on/ona živi?

Sklepna molitev: Edvard Kocbek

Sem,
ker sem bil,
in vsakdo me bo mogel pozabiti.

In vendar moram reči:
sem in bil sem in bom,
in zato sem več od pozabljanja,
neizmerno več od zanikanja,
neskončno več od nič.

Vse je večno, kar nastane,
rojstvo je močnejše od smrti,
vztrajnejše od obupa in samote,
silnejše od hrupa in greha,
slovesnejše od zavrženosti.
Nikoli ne bom prenehal biti. Nikoli.
Amen.

p. Danilo Holc OFMConv

DUH ASSISIJA 2026
ob 800. letnici smrti sv. Franciska Asiskega

Umiranje za vstajenje

Sveta Trojica v Slovenskih goricah
sobota, 24. oktobra 2026

- 9.30 rožni venec za mir
- 10.00 sveta maša
mariborski nadškof
msgr. Alojzij Cvikel
- 11.30 odmor
- 12.00 Umiranje za vstajenje
p. Pepi Lebreht OFM
- 13.00 kosilo
- 14.00 Frančišek poje
- 15.30 sklepni blagoslov

Priloga: Komisija za duhovnost pri Frančiškovski konferenci




Frančiškov odmev

Praznovanje frančiškovih bratov in sester ob 800. letnici smrti svetega Frančiška na Brezjah, 25. junija 2026

Frančiškovi bratje in sestre smo se v svojih bratstvih že dolgo pripravljali na veliko praznovanje 800-letnice TRANZITUSA – prehoda našega očeta Frančiška v nebese. Na to veliko srečanje so nas že celo leto uvajale kateheze, ki so jih v narodnem svetu pripravili za naša krajevna bratstva. Tudi molili smo za blagoslov srečanja in za vse udeležence.

Končno je prišel težko pričakovani dan, ki ga je še povzdignil praznik - Dan državnosti, rojstni dan naše ljube domovine Slovenije. Ob molitvi serafinskega rožnega venca se je prostoren trg pred brezjansko baziliko začel polniti. Bratje in sestre smo se veselili drug drugega, se objemali in pozdravljali v veselem pričakovanju.

Končno se je začelo. Frančiškova mladina je ob prepevanju slovenske himne, kot se za ta dan spodobi, uvodoma slovesno ponesla pred oltar slovensko zastavo – simbol in ponos naše samostojne Slove-



nije, našega naroda in nas vseh, zbranih na ta dan v Marijinem svetišču na Brezjah.

Krškost gobavca bo za vse življenje zaznamovala Frančiškov pogled na Boga, ki se je učlovečil in prevzel nase krškost naše človeške narave.

Slovesno sv. mašo je vodil msgr. dr. Martin Kmetec OFMConv, nadškof metropolit v Izmirju in predsednik Turške škofovske konference, ob somaševanju duhovnikov in redovnikov vseh treh frančiškovih redov. S svojo navzočnostjo in somaševanjem nas je pri tej slovesnosti počastil tudi ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore OFM.





P. Primož Kovač OFMCap nam je posredoval pozdravno pismo sester klaris, ki so nas z molitvijo spremljale iz svojih treh samostanov, zato lahko rečemo, da smo sv. mašo obhajali združeni vsi trije frančiškovi redovi.

Msgr. dr. Martin Kmetec je v pridigi poudaril, da je sv. Frančišek še vedno živ kot naš priprošnjik, s svojim zgledom življenja po evangeliju in z dediščino, ki jo je zapustil bratom in sestrām. Evangelij ljubezni do Kristusa in pomemben nauk za nas je, da je odnos do Boga neobhodno povezan z odnosom do človeka. Frančišek na začetku svoje oporoke omenja pretresljivi dogodek – srečanje z gobavcem. Ob tem srečanju je premagal samega sebe in se dotaknil gobavca – Človeka. V njem je prepoznal človeka, ustvarjenega po Božji podobi, ponižanega, izničnega, vsega trpečega. Temeljni izziv frančiškovega spreobrnjenja je torej človeško trpljenje, krhkost človeške narave. Krhkost gobavca bo za vse življenje zaznamovala Franči-

Brez živega odnosa do živega Kristusa ne moremo živeti resničnega krščanskega življenja.

škov pogled na Boga, ki se je učlovečil in prevzel nase krhkost naše človeške narave. Kot pravi življenjepisc Tomaž Čelanski: »Dotaknila se ga je Gospodova roka in desnica Najvišjega je Frančiška spremenila, da bi po njem grešniki prejeli upanje, da lahko znova najdejo milost in bi vsem postali zgled spreobrnjenja k Bogu.« Frančišek nas vabi, da se odpravimo na pot kakor on – očiščenje srca in prizadevanje za svetost. Kot je Frančišku razodel Najvišji – živeti po vzoru svetega evangelija.

Brez živega odnosa do živega Kristusa ne moremo živeti resničnega krščanskega življenja.

Frančiškova slavlina skupina iz Škofje Loke, ki je vodila petje ter s. Klara Jarc, je k prepevanju pritegnila vso veliko množico zbranih pri tej sv. daritvi.

Ob prisotnosti relikvij sv. Frančiška smo začutili njegovo živo navzočnost med nami in okrepili duha pripadnosti in povezanosti med Frančiškoviimi sestrām in brati, zbranimi z vseh koncev Slovenije.

Pri sv. maši smo počastili spomin na svetnika, ki mu je bil evangelij Jezusa Kristusa vodilo za življenje. Vedno znova smo povabljeni, da posnemamo sv. Frančiška v njegovi preprostosti, spoštovanju stvarstva, ljubezni do bližnjega, v miru in iskreni hvaležnosti za vse prejeto. Mir pa moramo najprej najti globoko v sebi, da ga lahko širimo v svetu: v naših družinah, skupnostih, župnijah, Cerkvi. Tudi p. Milan Kos OFMConv nas je v pozdravu miru povabil, da postanemo oz. ostanemo prinašalci Gospodovega miru v svetu ne le z besedo, ampak tudi s konkretnimi dejanji.

Takoj po sveti maši je sledila dramska igra. Z iskreno in srčno uprizoritvijo življenja sv. Frančiška so Frančiškovi otroci iz Škofje Loke skupaj z brati Prvega reda obogatili praznovanje Frančiškovega odmeva 2026 na Brezjah. Scenarij je napisala in igro tudi režirala Alenka Liebhart OFS.

Iskrena hvala vsem mladim, bratom in režiserki za ves trud, predanost in pogum, da so nam skozi igro približali življenje sv. Frančiška. Naj njegov zgled še naprej navdihuje vse nas.

Vedno znova smo povabljeni, da posnemamo sv. Frančiška v njegovi preprostosti, spoštovanju stvarstva, ljubezni do bližnjega, v miru in iskreni hvaležnosti za vse prejeto.





Od zgodnjih jutranjih ur so pridni bratje in sestre pripravljali hrano, da udeleženci ne bi bili lačni. Med igro je že močno dišalo izza vogala in v mislih nam je odzvanjala misel iz Matejevega evangelija: „Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti ...“ (Mt 24,34-35)

Bratje in sestre OFS smo se zbrali k skupni mizi, da bi se zahvalili Tistemu, kateri nas brezpogojno ljubi, zbira, išče, nas kliče po imenu.

In res, ta dan okusne in blago dišeče hrane ni manjkalo.

Jedi so bile pripravljene iz hvaležnosti do Stvarnika, pa tudi iz velike ljubezni do bratov in sester.

Okusnemu kosilu je sledil festival z bogato ponudbo pesmi in izvajalcev. Povezovala in vodila sta ga Mateja Feltrin in Marjan Bunič. V vodenje sta vtkala tako strokovnost kot srce, humor, pa tudi duhovnost današnjega slavljenca sv. Frančiška.

Led je prebila skupina Vedno Tvoji, to so navdušeni mladi, ki želijo s pesmijo oznan-

jati Očetovo ljubezen. Zapeli so uglasbeno Frančiškovo molitev O vzvišeni Pri drugi pesmi so se jim priključile nekatere šolske sestre in animatorke, zazvenela pa je pesem v uglasbitvi s. Klare Jarc: Slavim te, Očka.

V imenu bratov frančiškanov je prišel na oder p. Vid Lisjak s pesmijo Frančiškova ovčica. Besedilo je tako prisrčno, da ga delimo z vami: »Imel je sveti Frančišek ovčico, povsod mu je sledila. Kadar Frančišek je molil, je z njim molila. Kadar so bratje na koru peli, je poleg Frančiška stala in pobožno meketala. Njena volna je

Jedi so bile pripravljene iz hvaležnosti do Stvarnika, pa tudi iz velike ljubezni do bratov in sester.

bila kot biser čista, kot Frančiškove roke, kot njegovo nedolžno srce. Imel je sveti Frančišek ovčico, do konca mu je zvesta ostala. Ko je Frančišek umrl, je ovčica zaspala. Bratje so jo budili, pa je niso mogli zbuditi. Frančišek je odšel v nebesa, ovčica mu je hotela slediti in z njim pred božje Jagnje pobožno poklekiniti.«

Frančiškov svetni red

Pevska skupina Laudate iz Krkavč in Šmarja pri Kopru ni nastopila zaradi boleznih zborovodkinje.

Bratje kapucini so zapeli dve pesmi: Kjer ljubezen je in modrost ter pesem o p. Piju, ki govori o tesni duhovno-mistični povezanosti p. Pija in sv. Frančiška z Jezusom.

Infinitus, zbor ptujske mladine, je izvedel Pesem brata sonca avtorja glasbe p. Andreja Feguša, priredbo znane Ves dan, vso noč in Blagoslov brata Leona. Dirigirala sta jim p. Andrej in Špela, pozornost občinstva pa sta poleg zbora pritegnila tudi malčka, ki sta po svoje prebila čas, ko je mamica mahala zboru. Bilo ju je prisrčno opazovati!

Drugi nastopajoči frančiškan je bil p. Janez Papa, ki je predstavil svojo osebno izpovedno pesem Ozri se name, Jezus, ki jo je napisal v letu priprave na slovesne zaobljube.

Predstavniki FRAMA so razgibali prisotne s himno FRAME in pesmijo Novo življenje.

Sledil je nastop bratov minoritov. Zapeli so Hvala ti, o moj Gospod in Vstal je. Pri slednji smo sodelovali vsi s ploskanjem in vzklikanjem klica veselja zaradi Gospodovega vstajenja; gromko je donela Aleluja!

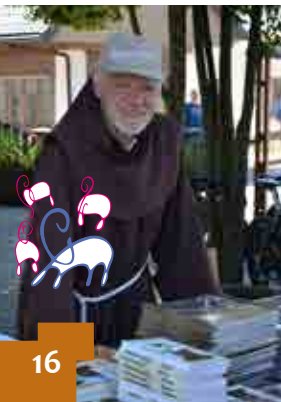
Poseben biser med nastopajočimi je bila družina Ivančič iz Veržaja. Nastopili so se sestre Monika, Petra in Mirjam ter brat Jožef. Zapeli so Marijino antifono, to je Frančiškova molitev, ki kaže na nje-



govo pobožnost do Marije. Antifona je jasno razdeljena na prošnje in vzklike. Pri vzklikih je opazno dejstvo, da Frančišek ne omenja Marijinih zaslug in dejanj, ampak v ospredje postavlja njeno izvolitev. Vzdevki, ki jih daje Mariji, kažejo na to, kar je Bog na njej dopolnil in kar jo povzdiguje nad druge žene ...

Na oder so še enkrat prišli bratje frančiškani, tokrat v večjem številu, zraven tudi bogoslovci. Še enkrat je zazvenela Hvalnica stvarstva, prilagojena sodobnejšim ritmom in zapeta z globokim zanosom.

Sledil je otroški vložek, Frančiškovi otroci iz Škofje Loke in Vipavskega križa so zapeli pesem Iskal te je Frančišek.



Frančiškova slavlina skupina z Marjanom Buničem je predstavila pesem Sveti Frančišek in Hvalnico Bogu Najvišjemu. V njej Frančišek našteva Božje lastnosti in izraža občudovanje, hvaležnost in zaupanje.

Solske sestre sv. Frančiška Kristusa Kralja so zapele Blagoslovi naj te Gospod (blagoslov bratu Leonu oz. Aronov blagoslov) po melodiji, ki naj bi jo sestre priredile po nekem napevu in se prenaša po izročilu. Pesem pojejo ob vsakem praznovanju rojstnih dni, godov, jubilejev in ob drugih priložnostih.

Nazadnje pa se je oder na Brezjah obarval rjavo, saj so ga do zadnjega kotička zasedli bratje in sestre Frančiškovega svetnega reda. Skupaj z vsemi prisotnimi sta zadoneli pesmi Res je prijetno in O moj Gospod, bodi zahvaljen!

Sledile so še litanije in slovo od milostnega kraja, ki nas je vse Frančiškove zbral na tako lepem praznovanju ob častitljivi 800. obletnici njegovega prehoda v večno življenje in ob rojstnem dnevu naše samostojne države.

Polni lepih doživetij v srcih smo se odpravili na vse strani naše domovine, da ponesemo Frančiškovo oznanilo vsem ljudem dobre volje.

*Irena Vačovnik OFS
KB sv. Lenart Novo mesto
Mara Lovrič OFS
Doroteja Emeršič OFS
Mateja Trajbarič OFS*



Izjave Frančiškov odmev Brezje

Msgr. Stanislav Zore OFM, ljubljanski nadškof

Praznovanje 800-letnice je zares nekaj enkratnega! Vsak v življenju samo enkrat praznuje 800 let, česar koli že. Danes gre za sled, ki jo sveti Frančišek pušča v zgodovini, tudi po svojih bratih in sestrah, ki mu jih je dal Gospod, ki skušajo živeti odnos z Bogom in s Cerkvijo na na način, ki nam ga je pokazal. Ta živahnost, ki se sliši okrog nas na trgu pred brezjansko baziliko, je znamenje, da je Frančišek s svojo karizmo še vedno zelo živ in še danes nagovarja mlade in malo manj mlade. Vsi si želimo zagoreti v ljubezni do Boga in v tej ljubezni odkrivati brate in sestre, ki nosijo v sebi Božjo podobo, ki so ustvarjeni po Božji podobi, ljudi in stvari.

p. Milan Kos OFMConv, provincialni minister

Čudovit dan doživljam tukaj, pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Zbrani smo Frančiškovi bratje in sestre, ki želimo skupaj praznovati to lepo obletnico, 800 let, odkar je Frančišek prešel iz zemeljskega v večno življenje. To je tako lepa vsebina, ki vse nas, frančiškove, opogumlja, da z veseljem živimo to življenje, ki pa bo zares popolno, ko se bomo pridružili Frančišku in skupaj z njim živeli večnost. Danes je eden od utrinkov tega veselja.

Emina Mulalić OFS

Na skupnem praznovanju 800-letnice Transitus in 35. obletnice naše lepe domovine pri Mariji Pomagaj na Brezjah mi srce zelo lepo igra. V mojem srcu je veliko veselje in hvaležnost Bogu, da sem del čudovite Frančiškove družine, ki je razvejana po vsem svetu. Vzdušje je krasno, med nami otipljiva bratska povezanost, ljubezen, veselje in hvaležnost pri obhajanju svete maše, molitvi, igri, petju, pogovorih, objemih ... Zahvaljen za srafskega očeta Frančiška ter vse brate in sestre, Gospod!

g. France Urbanija KB Duhovniška skupnost

Čudovito srečanje je danes. Lepo mi je, ker je veliko frančiškovih bratov in sester tukaj na Brezjah. Veliko lepega je bilo danes izrečenega. Bog nas ima rad in ob vsakem srečanju doživljam to njegovo ljubezen.

Rok Prusnik OFS KB Vič

Na to čudovito praznovanje smo poromali s kolesom. Na Brezje sem pripeljal svojo družino, za otroka je bilo romanje kar naporno, ampak sta zmogla. Naredili smo 50 km in veseli smo, da smo tukaj. Zdaj smo se že okrepcali. Program je zelo raznolik in bogat, otroka uživata v prizorih iz Frančiškovega življenja. Veselimo se druženja z brati in sestrami.

br. Primož Kovač OFMCap, provincialni minister

Na to čudovito praznovanje smo se pripravljali z mnogimi skupnimi dogodki, skupina bratov in sester pa je ta dogodek



načrtovala približno 2 leti. Vesel sem, da lahko sodelujemo in tako naredimo nekaj lepega za brate in sestre.

s. Andreja Rihar, provincialka Marijinih sester

Z veseljem praznujem skupaj s Frančiškoviimi brati in sestrami. V naši skupnosti smo deležne bogatega sodelovanja z brati kapucini, saj smo vsak dan pri sveti maši, ki jo darujejo. Program današnjega srečanja je zelo skrbno pripravljen in raznolik. Veselje, ki ga doživljaš, rad deliš tudi z drugimi brati in sestrami. Zato sem tu.

s. Mojca in s. Josipa FMM

Tukaj je zelo prijetno. Program je lepo pripravljen in veselim se, da smo vsi skupaj. Smo vseh barv: od rjave, sive, do »civilne«. Veselim se, da Frančiškova karizma živi naprej v mladih rodovih. Želim si, da bi jo mi vsi poživili, da bi bil ta jubilej priložnost, da na novo odrinemo na globoko in živimo po evangeliju, kot si je Frančišek želel. Vzdušje je zares praznično, vihrajo zastave in čudovito smo povezali obe praznovanji: 800-letnico in rojstni dan naše domovine. (s. Mojca)

Najbolj sem vesela edinosti – da smo danes tukaj res eno. Naše »nianse«, ki so v načinu življenja, so se danes zabrisale in smo res ena velika Frančiškova družina. Navdušujejo me tudi majice, ki jih imate bratje in sestre iz tretjega reda. Občutek je zelo družinski. (s. Josipa)

Gracija FRAMA

Čudovito je, ker smo se zbrali zaradi enega človeka. Lepo je opazovati, kako



nas njegova preprostost povezuje in nam je v oporo, da lažje živimo.

Aljaž FRAMA

Lepo je videti različne odtenke rjave barve, ki se sprehajajo med nami. Vsi smo prišli z neko prijaznostjo v srcih in smo prinesli s sabo preprostost in željo po bratskem srečanju. Zares je čutiti Frančiškov duh.

Br. Filip Mlinar OFM

Povabljen sem bil k sodelovanju na tem srečanju. Presenečen sem, ker nisem vedel, da je tako velik dogodek. Presenetilo me je dobro vzdušje, sproščeno in povezano. Čuti se, da smo ena velika Frančiškova družina. Veliko različnih skupin, vse je organizirano – od knjig, majic, spominkov, do priprave hrane.

p. Andrej Maksimilijan Sotlar OFMConv

Zelo vesel sem, da smo skupaj in da smo na Brezjah, ker sem tukaj skorajda doma.



Srce mi kar poje, ko vidim vršace z očakom Triglavom, pa Marijo Pomagaj, ker sem ob njej »gor rasel.« ob milostni podobi je zorel moj poklic. Zares lepo mi je tukaj videti brate in sestre, ki so mi blizu. Nekateri sem srečal po dolgem času. Lepo mi je.

Tinica Horvat OFS KB Videm

To je res enkratna priložnost, da smo se srečali. Resnično mi je lepo, čutim bratstvo, ker smo zbrani vsi redovi, vsi nasmejani, dobre volje, veseli, da se srečamo. Res je čudovito. Program je zelo lep, veliko je pesmi, srečanj, objemov ...

p. dr. Christian Gostečnik OFM, provincialni minister

Prepričan sem, da bi nas bil danes sveti Frančišek zelo vesel, ko bi gledal to pisano družino. Ravno taka, kot je pred 800 leti začela hoditi k njemu in za njim, ko jim je rekel, da ne ve, kaj bi delal z njimi. Potem se je dobesedno vdal in končno prišel do tega, da je vzkliknil: »Gospod mi je dal brate!« Ko je to sprejel, je dobil svojo družino. To smo danes mi tukaj. Sprejeli smo drug drugega in nam je lepo.

Roman Mihalič OFS KB Novo mesto

Danes sem imel posebno čast, saj sem bil v ekipi, ki je stregla hrano. Z veseljem sem gledal nasmejane obraze bratov in sester v vrsti, vsi so bili zadovoljni in veseli, nihče se ni jezil. Prišli so od duhovne hrane, da bi se tudi telesno okrepčali. Pri delu je pomagala tudi naša mladina od sv. Lenarta, z veseljem so se odzvali povabilu in jih je bilo pravo veselje videti. Vesel sem, da se je tudi moja družina odzvala povabilu, da sem tukaj lahko s svojimi vnučki. Vesel in hvaležen sem!

Luka, pomočnik pri pripravi hrane

Tukaj sem na povabilo zakoncev Potočkar, saj sta potrebovala pomoč v kuhinji. S pripravami smo začeli že nekaj dni prej, danes zjutraj pa je šlo zares. Nisem še bil na takem dogodku, res je lepo. Niti nisem

pričakoval toliko ljudi; lep je občutek, da so bili zadovoljni s hrano, ki smo jo pripravili. Naslednjič lahko spet računate name.

Franci Birk OFS KB Sostro

Vedno je lepo, kadar smo bratje in sestre skupaj. Lepo je tudi služiti na takem srečanju. Zelo sem hvaležen in vesel, da sem bil v skupini, ki je delila hrano. Bil sem deležen velikih nasmehov in hvaležnosti vseh, ki so se prišli telesno okrepčati.

s. Urša Marinčič ŠSFKK

Zame je posebno veselje že to, da sem tukaj, da imam prav v tem času dopust, da sem v Sloveniji. Dragoceno je videti, da naša Frančiškova karizma živi. Kako lepo je priti iz tujine in srečati toliko znanih obrazov! Tako se res počutim, da sem doma. Res sem vesela in hvaležna, čutim veliko milost in blagoslov, da sem lahko tukaj.

Jože Kozel OFS

Veliko veselje je biti del tega dogajanja in pri tem sodelovati. Bogu hvala za brate in sestre, ki smo skupaj nosili težo celotne organizacije. Ta dogodek je povezal vse redove, pri organizaciji in praznovanju. Prijetno sem presenečen nad pripravljenostjo bratov in sester, da priskočijo na pomoč tam, kjer vidijo, da je to potrebno. Vesel sem Frančiškove mladine iz Ljubljane, ker so veliko pomagali, bili aktivni in delili vodo. Njihov nastop mi je orosil oči. Bogu hvala zanje in srčno upam, da bodo čim prej bratstvo!

Zbrala Mateja Trajbarič OFS



NAPOVEDNIK za 2026

4. – 6. september 2026

Delovni vikend Narodnega sveta
(z zakonci & majhnimi otroki); **Piran**

Začetek duhovnih vaj bo v petek, 4. 9. 2026, zvečer in se zaključijo v nedeljo, 6. 9. 2026, s skupnim kosilom.

S seboj prinesite posteljnino in brisače. Tisti, ki se bodo udeležili delovnega vikenda, v samostanu pa ne bodo prenočevali, lahko ob prijavi naročijo posamezne obroke hrane.

Udeleženci bodo v večini nameščeni v skupinskih sobah s pogradi, nekaj je tudi dvoposteljnih sob. Zato prosimo vse, ki se bodo prijavili, da to sprejmejo z razumevanjem.

Prijavite se lahko po elektronski pošti na naslov: eminamulalic@gmail.com ali na njen telefon 041 399 553.

4. – 6. september 2026

Romanje v Medjugorje

Ob 800-letnici transitusa sv. Frančiška bo v Medjugorju srečanje bratov frančiškanov ter bratov in sester OFS iz področja Konference sv. Hieronima (Slovenija, Hrvaška ter Bosna in Hercegovina). Z nami bo tudi frančiškanski generalni minister br. Massimo Fusarelli.

Prijave na e-naslovu: pepi.lebreht@rkcs.si



4. oktober 2026

800-letnica Transitusa - smrti Frančiška Asiškega

4. oktober 2026: 100-letnica cerkve svetega Frančiška (Jože Plečnik)

19. do 23. oktober 2026

ROMANJE V ASSISI – ITALIJA

POVABILO BRATOM IN SESTRAM FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA

Konferenca redovnih ustanov (KORUS) organizira romanje v Assisi za redovnike. Vabimo tudi brate in sestre Frančiškovega svetnega reda, da skupaj stopimo po poteh sv. Frančiška, sv. Klare, sv. Karla Acutisa in drugih velikih prič evangelija ter doživimo Assisi kot kraj miru, molitve in bratstva.

PRAKTIČNE INFORMACIJE

Prevoz: 56-sedežni avtobus, Luka PGT
Namestitev: Casa Leonori (blizu Porciunkule) – www.casaleonori.com, polpenzion (zajtrk + večerja)

CENA (prevoz + bivanje): enoposteljna 540 €, dvoposteljna 400 €, triposteljna 372 €.

PROGRAM ROMANJA

19.10.2026: Odhod v Assisi, namestitev, obisk Porciunkule, večerja

20.10.2026: San Damiano – sv. Klara – San Rufino – Rivo Torto, večerja

21.10.2026: Greccio – Porciunkula, večerja

22.10.2026: sv. Frančišek – sv. Carlo Acutis – prosti čas, večerja

23.10.2026: Odhod proti domu prek La Verne

PLAČILO: Nakazilo na TRR Frančiškanski samostan Ljubljana Center, Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, TRR: SI56 0201 0009 2354 830 (NLB d.d.)

Možno v dveh obrokih: 1. obrok: 300 € ob prijavi in 2. obrok do 15. 9. 2026

Prijave so dostopne na povezavi:
<https://forms.gle/SKypqa3xs9HNo-7oT9>

Assisi ni le potovanje. Je srečanje z izviri Frančiškove karizme, z mirom, ki ga svet ne more dati in bratstvom, ki povezuje onkraj vsakdanjih poti. Vabljeni, da skupaj stopimo na to romarsko pot.

Romarje bosta vodila p. Janez Papa in p. Milan Kos.

24. oktobra 2026

SREČANJE DUH ASSISI

sv. Trojica v Slovenskih Goricah

Tema: Umiranje za vstajenje

9.30 do 10.00 – molitev rožnega venca za mir (vodijo bratje in sestre OFS iz Maribora (cerkev Svete trojice v Slovenskih goricah))

10.00 – sveta maša, ki jo bo daroval nadškof Alojzij Cvikel

11.30 – čaj, kava, pecivo

12.00 – Umiranje za vstajenje: frančiškanski duhovnik p. Pepi Lebreht

13.00 – kosilo,

14.00 – Frančišek poje prepevanje (s pesmijo se predstavijo vsi OFS redovi in mladi) tema pesmi – Umiranje za vstajenje

15.30 – sklepni blagoslov zaključek in odhod proti domu

Darovi za revijo Brat Frančišek

od 2. 6. '26 do 24. 7. '26 = 334,42 €

Bog povrni!

2 € Marija Meglič

2,42 € Meglič Rok

5 € Marija Meglič

20 € Jerković Leonida

25 € Vrtačnik Vida

30 € Škvorc Petra, Grbec Borut, Justinek Neža

40€ Alma Prijon

50 € Danica Sebanc

100 € Marija Ravnihar





Duhovna obnova KB Slovenska Bistrica in KB Laporje

V našem bratstvu je že dolgo tlela želja po duhovni obnovi nekje na mirnem kraju, v naravi. Bog je uresničil to našo željo in smo se dne, 31.5. s soslednjim bratstvom Laporje dobili na enodnevni duhovno obnovi v župniji Sveta Trojica v Halozah. Ta dan je bil tudi god Svete trojice in imenovana župnija je bila za ta dogodek resnično milosten kraj.

Duhovno obnovo je pripravil in vodil naš duhovni asistent, pater Danilo Holc.

V premišljevanje nas je vpeljal z lepo zgodbo o mladeniču in puščavniku. Mladenič je poln navdušenja šel v puščavo. V puščavi je srečal puščavnika, ki je molil. Z njim je preživel dan in ga vprašal, če bi lahko ostal pri njem. Puščavnik ga vpraša za razlog. Rekel je, da zato, ker je Sveto pismo s katerim sta molila največja modrost. In mu je rekel ta puščavniški oče, da ne more ostati. Mladenič se vrne čez eno leto in po dnevu skupne molitve ponovno vpraša, če lahko ostane. Puščavnik ga ponovno vpraša po razlogu, zakaj želi ostati. Mladenič odgovori, da bi rad postal svetnik.



Ponovno mu pove, da ne more ostati. Čez leto dni se ponovno vrne in ponovi svojo željo. Puščavnik ga ponovno vpraša zakaj želi ostati. Mladenič reče, da zato, ker želi priti v stik z bogom. Ko pove ta razlog, lahko ostane.

Razlika med prvima dvema željama in zadnjo željo je, kdo je v središču. Ali smo v središču mi ali Bog.

Začetnik in pobudnik vsake molitve v nas je Sveti duh. Sami do Boga ne moremo. Povezanost z Bogom je resnično milost in dar.

Premišljevanje smo nadaljevali z 8. poglavjem Pisma Rimljanom – ŽIVLJENJE PO DUHU. Tisti, ki se usmerjajo po mesu, mislijo na to, kar je meseno. Tisti, ki se usmerjajo po duhu, mislijo na to, kar je duhovno. Težnje mesa vodijo v smrt, težnje duha pa vodijo v življenje. Naš cilj je postati duhovni človek, živeti po duhu. Vsi smo grešni in vsi smo potrebni milosti. Smisel pisma Rimljanom je, da ima Bog zaupanje v nas in mi mu želimo to zaupanje vrniti. Vera je odnos, ki se zgradi v medsebojnem zaupanju.



V gradnji tega medsebojnega zaupanja z Bogom, nas vse nagovarja vzgled našega ustanovitelja Svetega Frančiška. Ta njegova duhovna drža je lepo opisana v zgodbi o Frančišku in razbojnikih.

Frančišek se je rad zatekal v samoto, kjer je molil in mu je Bog spregovoril na srce. Eden takšnih krajev je bil Monte Casale. Tam je bil s Frančiskom tudi brat Angel, ki je bil nekoč ugleden vojak. Okolico kraja so nadzorovali razvpiti razbojniki, ki so oropali vsakega, ki je prišel mimo. Nekega dne so potrkali tudi na vrata kolibe, kjer so živeli bratje. Brat Angel jim je v jezi zagrozil in jih spodil. Ko se je Frančišek vrnil, so mu bratje povedali o dogodku tistega dne. Frančišek se je zresnil in se v tišini umaknil v gozd. Ko se je vrnil je rekel bratom, da z mečem ne morejo sejati ne žita ne upanja. Prepričan je bil, da razbojnik ne bi nikoli končal na kalvariji, če bi imel kos kruha, ko je bil prvič lačen, toplo obleko, ko ga je zeblo in iskrenega prijatelja, ko so ga obhajale skušnjave. Ukazal je bratom naj delijo kruh in ljubečo besedo in zaprli bodo lahko vse ječe. Tako se je brat Angel odpravil poiskati razbojnike, se jim opravičil in jih povabil, da so jedli z njimi. Prosil jih je, naj več ne napadajo. S časom so se razbojniki res spremenili, niso več ropali in bratom so redno prinašali drva. Ja, resnično kaj lahko naredi ne obsojanje, ljubezen in lepa beseda. Kakšen bi postal svet, če tudi mi ne bi obsojali in bi znali z ljubeznijo sprejeti vsakega človeka točno takega kot je?

Sledila je ura premišljevanja v tišini, kjer smo se zahvalili Gospodu za te trenutke



z njim. Vsak si je poiskal miren kotiček in premišljeval, kar jih je od povedanega in prebranega najbolj nagovorilo.

Kdor je želel je lahko tudi podelil svoje razmišljanje, vtise in spoznanja. Vse nas je najbolj nagovorila prav Frančiškova drža, v kateri je vsak lahko našel vzgled zase.

Na koncu smo se z avtomobili odpeljali do podružnične cerkvice Sv. Duh na Rodnem vrhu, kjer smo imeli sveto mašo. Tudi pri sveti maši nas je p. Danilo nagovoril s čudovito in globoko pridigo o sveti trojici.

Sledilo je prijetno druženje ob agapeju, kjer smo ob sproščenem pogovoru še dodatno podoživeli vtise in spoznanja duhovne obnove.

Bog prihaja v naša srca po Svetem duhu. Z željo, da bi bila naša srca čim bolj odprta, da bo lahko vstopil vanje, smo se polni vtisov poslovili.

Suzana Markovič OFS



Srečanje KB OFS Brezje

V nedeljo 31. maja, smo imeli bratje in sestre našega krajevnega bratstva še zadnjo redno sejo pred počitnicami.

Ob 15. uri je bila molitvena ura, nato pa je sledila sveta maša za pokojne brate in sestre našega bratstva. Po sveti maši smo imeli srečanje v dvorani nad baziliko. Najprej smo se s pesmijo priporočili Svetemu Duhu, zmolili za slavlence našega bratstva in se v molitvi spomnili na našega brata Zdenka Duha in na njegovo šibko zdravje. Predsednik br. Dominik Herle OFS nam je poročal o srečanju Svetov, ki je bilo 9. maja v Šiški. Predstavil je tudi nekaj dogodkov, ki se bodo zgodili v bližnji prihodnosti; predvsem Narodni tabor OFS 25. junija letos na Brezjah in pri katerem bo naše bratstvo še posebej sodelovalo.

Duhovni asistent p. Robert Bahčič OFM nam je ob 800-letnici tranzitusa sv.

Frančiška predstavil fotografije iz Assisija, ki predstavljajo Frančiškove posmrtno ostanke, ki so bili prvič na ogled. Pater Robert je bil ob tej priložnosti v Assisiju in nam je lahko iz prve roke spregovoril o občutkih, ki jih je ob tem doživel, o protokolu samega dogodka. Spregovoril nam je tudi o ohranjanju posmrtnih ostankov svetnikov oz. svetnic, kako dejansko ni nepokvarjenih svetnikov, saj je koža pri njih (npr. pri sveti Klari) že zelo načeta in se zlahka spremeni v prah.

Po katehezi smo srečanje nadaljevali s pogovori in vprašanji, na katere nam je odgovarjal p. Robert. Srečanje bratstva smo sklenili z blagoslovom, ki nam ga je podelil p. Robert. Po srečanju smo imeli agape, ki ga je pripravila naša sestra Maruša Mravlje ob svoji 60-letnici.

Mir in dobro!

Dominik Janez Herle OFS



Tudi frančiškovi na srečanju Treh Slovenij na Svetih Višarjah

Frančiškovi bratje so se v nedeljo, 2. avgusta 2026, udeležili tradicionalnega Srečanja treh Slovenij na Svetih Višarjah, ki vsako leto združuje Slovence iz matične domovine, zamejstva in izseljenstva. Dogodek je bil prežet z molitvijo, bogoslužjem, kulturnim programom ter iskrenim veseljem ob srečanju ljudi, ki jih povezujejo vera, slovenska beseda in skupne korenine.

Višarje ostajajo simbol povezovanja treh Slovenij ter kraj, kjer se utrjujejo vezi med rojaki z različnih koncev sveta. Prisotnost frančiškovih bratov je bila izraz podpore temu pomembnemu srečanju in spodbuda, da tudi v prihodnje gradimo mostove med ljudmi v duhu miru, bratstva in evangelijskih vrednot.

Foto: J.K.





Živi rožni venec

za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

Za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Morda sta september in oktober meseca, ko največ sejemo na področju molitve za duhovne poklice. Na začetku septembra obhajamo škofijske molitvene dneve, ki so posvečeni molitvi za nove duhovne poklice, v oktobru skle-

nemo roke v molitev rožnega venca, kjer sta še posebej prisotni misel in prošnja, da ne bi zmanjkalo delavcev v Božjem kraljestvu. Naj bosta molitev in prošnja tudi letos močni, zavestni, vztrajni in zaupni. Zaupajmo v Božjo moč in delovanje kakor sv. Jožef. Naš papež Leon tako lepo zapiše v poslanici: »Kot nas je naučil jubilej upanja, moramo gojiti trdno in stanovitno zaupanje v Božje obljube, ne da bi kdaj popuščali obupu.« Sliši se, da bo letos propedevtični letnik v Šmarju pri Jelšah poln mladih, v frančiškanski noviciat na Trsat pa gredo kar trije mladeniči. Eden bo 13. 9. naredil slovesne obljube v Ljubljani v Centru. Kako ne bi molivec bil vesel in hvaležen. Vztrajajmo in nagovorimo še koga, da se nam pridruži.

DRUŽINA MOLI ZA POKLICE

(Molitev iz molitvenika Molite in spodbujajte k molitvi, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 85)

Dobri Bog, vsak član naše družine je tvoj poseben dar. Dal si nam različne darove in talente, da bi se veselili življenja, ga odgovorno sooblikovali ter



s prejetimi darovi naredili v tem svetu čim več dobrega.

Tudi naša škofija za služenje in vodstvo potrebuje velikodušne in ljubeče ljudi.

Pomagaj nam, da se bomo znali na poti spodbujati in se med seboj podpirati ter bomo velikodušno odgovorili na potrebe naše krajevne Cerkev.

Vemo, da boš z nami. Pomagaj nam, da postanemo takšni ljudje, kakršne si želiš.

Če katerega od nas kličeš v duhovni poklic, mu daj moči, da ti bo z veseljem sledil. Dobri Bog, zaupamo vate in se ti za prejete darove zahvaljujemo!

Amen!

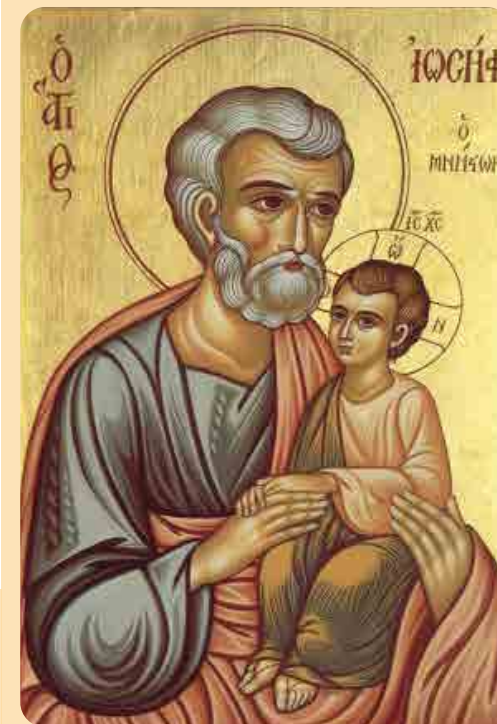
POSLANICA SVETEGA OČETA LEONA XIV. ZA 63. SVETOVNI DAN MOLITVE ZA POKLICE

4. velikonočna nedelja – 26. aprila 2026 – Notranje odkritje Božjega daru

Zaupanje

Iz spoznanja se rodi zaupanje, ki je drža, ki je hčerka vere, bistvena tako za sprejem poklica kot za vztrajanje v njem. Življenje se namreč razodeva kot nenehno zaupati v Gospoda in se zanašati nanj, tudi kadar njegovi načrti porušijo naše.

Pomislimo na sv. Jožefa, ki je kljub nepričakovani skrivnosti materinstva Device, zaupal božjim sanjam ter sprejel Marijo in Dete s pokornim srcem (prim. Mt 1,18-25; 2,13-15). Jožef iz Nazareta je ikona popolnega zaupanja v Božji načrt: zaupa tudi takrat, ko se zdi vse okoli njega tema in negativnost, ko se zdi, da gredo stvari v nasprotni smeri od



predvidene. Zaupa in se zanesi, prepričan v Gospodovo dobroto in zvestobo. »V vseh okoliščinah življenja je Jožef znal izgovarjati svoj 'fiat' kot Marija ob oznanjenju in Jezus v Getsemaniju.«

Kot nas je naučil jubilej upanja, moramo gojiti trdno in stanovitno zaupanje v Božje obljube, ne da bi kdaj popuščali obupu; premagovati moramo strahove in negotovost, prepričani, da je Vstali Gospod zgodovine sveta in naše osebne zgodovine. Ne zapusti nas v najbolj temnih urah, ampak pride, da s svojo lučjo razblini vse naše temine. Ravno zaradi svetlobe in moči njegovega Duha lahko tudi skozi preizkušnje in krize vidimo, kako poklic zori in vedno bolj odseva lepoto Njega, ki nas je poklical, lepoto zvestobe in zaupanja kljub ranam in padcem.

II. del: LEON PP. XIV

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Frančišek, v kateri je rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženek za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.



Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Naročite jo lahko za 20 € na naslovu info@marija.si ali po telefonu 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

PRIČEVANJE MARJETE PROHAN V LETOŠNJI NOVOMAŠNI DRUŽINI

Pod naslovom članka *Tiha podpornica* poklicanih je zapisan zanimiv intervju, ki se zaključuje: »Molitev za Marjeto ni pobožen občasni okras, ampak redna pomoč. "Največ doseže vztrajnost," verjame. "Moliti je treba tudi za odločnost in mir; ko duhovnika premestijo, to zanj ni lahko." In ne samo moliti: "Poleg molitve je dobro tudi pomagati duhovnikom v župniji in kjer koli je potrebno." Zanje rada daruje svete maše, posebej na Sveti Gori.

Marjeta Prohan opaža krizo duhovnih poklicev, zato je njeno sporočilo jasno: »Z redno molitvijo podpirajmo duhovne poklice, bogoslovce, duhovnike in našo Cerkev. To je pomembno za ves slovenski narod.«



**NOVI NASLOV
ZA POŠILJANJE POŠTE:
zrv@ofm.si
ali p. Krizostom Komar
Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7
2000 MARIBOR**

**ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek
1. julij 2026 do 12. avgust 2026 = 585 €
Bog povrni!**

- 15 € Mirka Černetič
- 20 € Dominik Janez Herle, Karolina Levstek, Ivanka Požaršek, Verica Žizek
- 30 € Katica Hrovatin, Nataša Rojc, Ana Kamenšek, Olga Knez, Brigita Klavara
- 40 € Frančiška Fale
- 50 € Jožica Sumrak, Jožef Gostečnik, Jožica Boh, Anica Moljk
- 100 € Marija Ravnihar



**DESETKA ŽALOSTNEGA DELA
ROŽNEGA VENCA:
Ki je za nas bičan bil**

**Jezusa bičajo
(Mr 15,12-15)**

¹² Pilat jim je znova odgovoril: »Kaj torej hočete, da storim z njim, ki ga imenujete judovski kralj?«

¹³ In oni so spet zavpili: »Križaj ga!« ¹⁴ Pilat jim je rekel: »Kaj je vendar hudega storil?« Oni pa so še bolj zavpili: »Križaj ga!« ¹⁵ Pilat je hotel množici ustreči in jim je izpustil Baraba, Jezusa pa dal bičati in ga izročil, da bi bil križan.

Samega sebe je dal zame

Božji Sin se daruje nam, v naše roke izroča svoje Telo in svojo Kri, da bi bil vedno z nami, da bi bival med nami. In v vrtu oljk, tako kot med sojenjem pred Pilatom, se ne upira, ampak se daje; on je trpeči služabnik, ki ga je napovedal Izaija, ta se je odpovedal samemu sebi

vse do smrti (prim. Iz 53,12). Jezus te ljubezni, ki vodi v žrtvovanje, ne živi pasivno ali kot pogumno usodo. Gotovo ne skriva svojega globokega človeškega nemira pred nasilno smrtjo, a se s popolnim zaupanjem izroči Očetu. Jezus se je prostovoljno izročil v smrt, da bi odgovoril na ljubezen Boga Očeta, v popolni združitvi z njegovo voljo, da bi pokazal svojo ljubezen do nas. Na križu me je Jezus »vzljudil in daroval samega sebe« (Gal 2,20). Vsak od nas lahko reče: vzljudil me je in izročil zame samega sebe. Vsak lahko izreče ta »zame«. (Papež Frančišek, splošna avdienca, 27. marec 2013)

p. Krizostom Komar OFM





Papež Leon v Assisiju

Povabilo k izgradnji civilizacije ljubezni, naslovljeno na 2500 mladih iz Evrope

Osem stoletij po 30. maju 1221, ko se je 5000 bratov zbralo v cerkvi Svete Marije angelske, da bi se srečali in skupaj molili, se je 6. avgusta 2026 na istem mestu zbralo 2500 mladih z vse Evrope, da bi pozdravili, molili in se pogovarjali s papežem Leonom XIV., ki je bil drugič v času njegovega pontifikata na obisku v Porcijunkoli.

Srečanje, ki je zaključilo dogodek »GO! Frančiškanska mladinska srečanja«, ki so ga spodbujali generalni ministri frančiškanske družine in organizirali manjši bratje iz Assisija (OFM, OFMCap in OFMConv) v sodelovanju s škofijo Assisi - Nocera Umbra - Gualdo Tadino in Foligno ter mestom Assisi, ni razočaralo.

Na trgu bazilike, polnem mladih in drugih, je papeža Leona pozdravil p. Marco Vianelli, OFM, provincialni minister Serafske province manjših bratov Umbrije in Sardinije, v navzočnosti generalnih ministrov prvega reda frančiškanske družine.

Sledilo je težko pričakovano srečanje z mladimi. Trije izmed njih – Karolina iz Hrvaške, Giovanni in Luigi iz Italije – so



papežu zastavili vprašanja o življenju mladih, kot so oni, o njihovi realnosti in svetu, ki se prehitro spreminja ter pušča dvome in negotovosti.

Ko je Karolina iz Zagreba vprašala, kako bi lahko svojim vrstnikom prinesla upanje, je Leon odgovoril s Frančiškovichim zgledom, njegovim evangelijskim radikalizmom, hojo za Kristusom in veseljem, da smo skupaj v njegovem imenu: »Bodite priča temu slogu povsod, še posebej v času, ko nas tehnologija odvrča od tega, da bi bili skupaj, med ljudmi iz mesa in krvi,« je dejal papež.

Janez iz Bologne ga je namesto tega vprašal, kako sprejemati dokončne odločitve v svetu, v katerem prevladuje kultura začasnega. Sveti oče je spomnil, da dokončna izbira ni ovira, temveč

»revolucionarno dejanje«, ki, če je narejeno z vero, zaupanjem in predanostjo Kristusu, odpira nove poti, ki jih je mogoče odkriti z Božjo pomočjo. Delil je tudi svojo poklicno izkušnjo: »Gospod me ni nikoli pustil samega: vedno me je spremljal, celo dal mi je ljudi, s katerimi sem hodil. Tako sem v poklicu duhovnika, člana avguštinske skupnosti in misijonarja našel nekakšno luč, ki me je vodila do danes, dokler nisem moral reči 'da' prav posebnemu poklicu: biti papež.«

Luigi iz YouFra (Mladine Fra) v Paternòju, majhnem mestu na Siciliji, se je osredotočil na stavek, ki ga danes mnogi mladi ponavljajo: »Verjajo, a ne v Cerkev.« V tem primeru se je Leon oprl na izkušnjo Frančiška, ki je ponov-



no odkril Kristusa s premišljevanjem o križu, ki ga je povabil, naj »popravi svojo hišo«: »Vsak od nas ima svojo vlogo na tem vedno odprtem gradbišču. Imamo različne odgovornosti in poklice, a hodimo skupaj, se navdihujemo, pomagamo in popravljamo. Pomembno je, da opravimo svoj del. Takrat bomo o Cerкви govorili z naklonjenostjo, s katero govorimo o Materi, ker bomo spoznali, da ji pripadamo.«

Potem ko je v križnem hodniku bazilike pozdravil na desetine bratov, je papež Leon XIV. na praznik Spremenjenja vodil evharistično slavlje. V svoji pridigi je poudaril, kako je bila Santa Maria degli Angeli najprej za Frančiška in nato za Klaro kraj njune spremenjenosti, kjer sta sprejela evangelij sine glossa, »brez

popustov, in Jezusovo življenje se je v njiju znova začelo.«

Papež je spomnil, kako je luč preobraženja ista luč velikonočnega jutra, novega dne, »h kateremu smo usmerjeni, medtem ko je okoli nas in včasih tudi v nas še vedno tema. Njeno zarjo vidimo v kanoniziranih svetnikih, kot sta sveti Frančišek in sveta Klara, in v nešteti bratih in sestrah, ki na zlo odgovarjajo z dobrim. Nismo sami! V teh dneh ste to doživeli,« je dejal Leone in se spomnil dogodkov, ki so jih mladi doživeli s srečanjem frančiškanske mladine »Go!«. In, ponavljajoč naslov dogodka, je sveti oče pozval vse mlade: »Danes Evropa in ves svet v vas iščeta nove svetnike: drznite si verjeti v besedo evangelija, postanite



človeški s svobodo Jezusa Kristusa, sprejmite sestrsko revščino! Naslov vašega srečanja – Pojdi! – je poslanstvo, pošiljanje po poteh, za katere nimamo zemljevidov, saj se odpirajo s poslušanjem srca, poslušnostjo Duhu, sledenjem Vstalemu, kamor se je odločil iti pred nami. Pojdi! Pojdi! Še bolje: pojdemo! Pojdemo! Na obrobje, kjer krivica in aroganca peščice zanikata dostojanstvo in sanje mnogih, premnogih Božjih sinov in hčera,« da bi zgradili »civilizacijo ljubezni, katere semena ste srečali v toliko primerih velikodušnosti in ki – po Kristusovi podobi – spreminja nešteto mirovnikov, ki so tudi danes predani služenju življenju v najbolj tragičnih scenarijih smrti.«

Pred zadnjim blagoslovom se je mladenič Francesco Varone v imenu vseh udeležencev srečanja zahvalil papežu za njegovo prisotnost in ga prosil, naj moli za vse mlade sveta.

Vir: <https://www.ofm.org/papa-leone-a-santa-maria-degli-angeli.html>



Sestanek Mednarodnega sveta za vzgojo in študij

14.–18. julij 2026

Med 14. in 18. julijem 2026 se je v generalni kuriji OFM v Rimu sestel Mednarodni svet za formacijo in študij, ki ga sestavljajo tajniki za formacijo in študij konferenc OFM.

Med srečanjem so imeli posamezni tajniki priložnost deliti izkušnje svojih konferenc tako na področju nadaljnje kot začetne formacije. Obravnavali so tudi sprejem pisem formatorjem, ki jih generalni sekretariat za formacijo in študij pošilja vsem entitetam od januarja 2025.

Bratje fundacije Fraternitas OFM so predstavili projekte, ki jih fundacija spodbuja za podporo formaciji v redu.

Med srečanjem z generalnim ministrom je slednji razmišljal o formaciji v hoji za Kristusom danes in postavil vprašanje, ki bi moralo voditi vsako formativno pot: "Katerega brata Gospod danes prosi od našega reda?"



Osrednji del srečanja je bil posvečen delu na Instrumentum laboris, ki se nanaša na formacijo in študij za naslednji generalni kapitelj, s posebnim poudarkom na pripravi revizije Ratio Formationis Franciscanae.

Vir: Fraternitas 386, avgust 2026



On bo vaš pomočnik in najboljši tolažnik, naš Odrešenik je in večno plačilo.

Sv. Klara Asiška

Sveti počitek,
sveti čas,
blagoslovljeni čas,
ko molim, obdarovana
s plameni Svetega Duha.

Velike reči mi je storil On,
ki je mogočen ...

Podobar riše
Njegovo trpečo Podobo.

Lončar gnete,
oblikuje glino,
da bi razodevala
Njegovo milino in svetost.

Klarisa veze
Sveti Spomin – postni prt,
podnevi in ponoči ...
ker je Njegovo ime Sveto.

Vedno moli in bodi čuječa.

Sv. Klara Asiška

Najlepše,
kar Ti lahko podarim,
je moja čuječnost.

Bedenje ponoči,
podnevi pa nenehna skrb duše
za Tvojo navzočnost.

O, moja neizpeta
sveta Pesem,
o, moja nedokončana
sveta Molitev,
ki zedinjaš
Božjo in človeško hvalnico,
Božji in človeški daritveni oltar,
Božjo in človeško zarjo –
jutranji
in večerni Ave!

Gospod ne pozna noči.
Samo človeška narava
pozna bedenje.

O Gospod, bodi moja
svetopisemska Zarja
v moji sveti čuječnosti!





Transitus (5)

v Mali legendi sv. Bonaventura

Mala legenda je neposredni izvleček iz Velike legende, ki ga je Bonaventura uredil ritmično in zgoščeno, namenjen izključno liturgični uporabi. Nastala je istočasno z Veliko legendo (1261–1263) za potrebe molitvenega bogoslužja (brevirja) med praznovanjem Frančiškove osmine, potrdil pa jo je kapitelj v Pisi 1263. Bonaventura je v njej zgoščeno in brez dolgih teoloških razlag povzel ključne dogodke svetnikovega življenja, kreposti in čudeže. Besedilo je razdeljeno na krajša berila in prilagojeno za glasno branje v skupnosti. Njen cilj je bil duhovna formacija bratov med molitvijo. O transitusu piše v zadnjem, to je sedmem poglavju, ki je razdeljeno kakor vsa druga na devet beril. Proti koncu doda še osebno pričevanje.

Sedmo poglavje

O Frančiškovi smrti

Prvo berilo

Božji človek, ki je bil telesno in duševno zdaj skupaj s Kristusom križan, pa se ni le dvigal k Bogu v sferaški ljubezni, pač pa ga je, prežetega od žara za duše, enako kot križanega Kristusa žežalo po odrešenju vseh, ki potrebujejo odrešenje. Ker zaradi žebljev, ki so moleli iz njegovih stopal, ni mogel hoditi, je storil, da so njegovo polmrtvo telo nosili po mestih in vaseh, da bi kakor drugi angel, ki se vzpenja od sončnega vzhoda, z božanskim žarečim plamenom razžaril

srca Božjih služabnikov, naravnal njihove noge na pot miru in s pečatom živega Boga zaznamoval njihova čela. Gorel je tudi od velike želje, da bi se vrnil h koreninam svoje ponižnosti: da bi, kakor na začetku, služil gobavcem in da bi svoje od naporov izmučeno telo vpregel v nekdanjo službo.

Drugo berilo

Naznanjal je, da bo pod Kristusovim vodstvom izpeljal še velike reči in čeprav so njegovi udi že pešali, je še bil močnega in ognjevitiga duha, zato se je nadejal novih zmag nad sovražnikom. A kakor je rasla kopica njegovih zaslug, ki jih resnično nakopiči potrpežljivost, tako je začel Kristusov mali brat zaradi raznih bolezni tako hudo trpeti, da ga je neznansko bolelo po vseh udih, in povsem ga je pobralo, da je bil le še kost in koža. Toda čeprav so ga mučile hude bolečine, teh svojih muk ni razumel kot kazni; imenoval jih je »sestre«. Bolečine je vedro prenašal med petjem številnih hvalnic Bogu; bratom, ki so mu pomagali, se je celo zdelo, da zaradi vse te mile in ponižne hvale gledajo pred seboj Pavla – zaradi moči neomajnega duha pa drugega Joba.

Tretje berilo

Frančišek je daleč vnaprej vedel, kdaj pride dan njegove smrti, in ko se je bližal, je bratom dejal, da bo šotor njegovega telesa kmalu odložen, kakor mu je razodel Kristus. Dve leti po pojavu stigem, se pravi v dvajsetem letu od svojega spreobrnjenja, je prosil, naj ga odpeljejo k Sveti Mariji v Porciunkuli, da bi prav tam, kjer je po zaslugi deviške Matere Božje prejel duha popolnosti in

milosti, plačal dolg smrti in prejel povračilo večne nagrade. Ko so ga prinesli tja, je želel z zgledom resnice pokazati, da nima ničesar skupnega s svetom, zato je kljub hudi bolezni, ki se je iztekala v neskončnem trpljenju, legel razgaljen na golo zemljo, da bi se v tej poslednji uri, ko bi se še mogel sovražnik razsrditi, gol

spopadel z golim. Ležal je tako na tleh in v prahu goli rokoborec in z levo roko zakrival rano na desni strani, da je ne bi bilo videti; povzdignil je, kakor navadno, vedri obraz proti nebu in ves osredotočen na nebeško slavo pričel poveljevati Najvišjega, ker je bil osvobojen vsega že na poti k njemu.



Četrto berilo

Ko je končno prišel trenutek njegove smrti, je dal poklicati vse navzoče brate, jih zastran svoje smrti tolažil z nežnimi besedami ter jih z očetovsko ljubeznijo spodbujal k ljubezni do Boga. V trajno last jim je zapustil dediščino uboštva in miru ter jim pri tem skrbno položil na srce, naj se zavežejo le večnim rečem ter se varujejo pred nevarnostmi sveta. S kolikor je le mogoče učinkovitimi besedami jih je usmeril, da morajo popolnoma slediti stopinjam križanega Jezusa. Sinovi so sedeli okrog očeta ubogih, čigar oči je že zastrla megla, a ne zaradi starosti, pač pa zaradi solza; napol slep in blizu smrti je sveti mož nad njimi razprostrl roke in jih prekrižal v obliki križa, kajti to znamenje je vedno ljubil, in jih prav vse, prisotne in odsotne, blagoslovil v moči in imenu Križanega.



Peto berilo

Po tem je prosil, naj mu berejo iz evangelija po Janezu od tistega odlomka, ki pravi: »Pred velikonočnim praznikom ...«, da bi v teh besedah slišal glas Ljubljene, ki trka, kajti od njega ga je ločil le še zid telesa. Ko so se končno na njem izpolnile vse skrivnosti, je blaženi mož med molitvami in psalmi zaspal v Gospodu, ta sveta duša pa se je osvobodila telesa ter potopila v brezno božje jasnosti. Eden od njegovih bratov in učencev, slavno posvečen mož, je v tistem hipu videl to blaženo dušo v podobi bleščeče zvezde, ki jo je bel oblak ponesel nad mnogimi vodami naravnost v nebo; vsa je sijala od beline zavesti, bleščala od milosti zaslug. Neustavljivo so jo poganjale v nebo preštevne milosti in božanske kreposti in niti za hip je nič ni moglo ustaviti, da bi uzrla nebeško luč in slavo.

Šesto berilo

Tedanji minister bratov v Terra di Lavoro, Bogu drag človek po imenu Avguštin, ki je tudi že bil na smrtni postelji, je navzočim zaklical, čeprav je bil že davno izgubil dar govora: »Počakaj me, oče, počakaj me! Glej, s tabo grem!« Bratom, ki so ga vsi presenečeni spra-

ševali, s kom neki govori, je povedal, da vidi blaženega Frančiška, ki gre v nebo. In po teh besedah je tudi sam v hipu blažen zaspal v miru.

Škof iz Assisija je bil v istem času ravno na poti v kapelo sv. Mihaela na gori Gargano. Blagoslovljeni Frančišek se mu je prijazno prikazal v hipu svoje smrti in mu povedal, da zapušča svet



in gre ves vesel v nebesa. Zjutraj je škof vstal in svojim tovarišem povedal, kaj je videl. Ko se je vrnil v Assisi, je skrbno raziskal in se dokopal do zanesljivega sklepa, da je blagoslovljeni oče zapustil ta svet prav tisti čas, ko mu je to naznanil v videnju.

Sedmo berilo

Neskončna nebeška dobrota pa je tudi po Frančiškovi smrti s številnimi čudeži in znamenji pokazala, kako svet

je bil ta preslavni mož. Na njegov klic in po njegovih zaslugah je vsemogočna Božja krepost vrnila slepim vid, gluhim sluh, nemim govor, hromim hojo, negibnim pa čute in sposobnost gibanja. Vrh tega je usahlim, skrotovičenim in strtim vrnila čisto zdravje, rešila zapor-nike iz ječe, brodolomcem ponudila varen pristan, nosečnicam v nevarnosti varen porod, iz obsedenih teles izgnala zle duhove, in končno gobavcem ter krvotočnim vrnila zdravilno čistočo, smrtno ranjenim popolno okrevanje



in, kar je največje od vsega, mrtvim življenje.

Osmo berilo

V različnih delih sveta se nadaljujejo po Frančiškovi zaslugi brezštevne dobrotljivosti Boga. To sem na lastni koži izkusil tudi jaz, pisec zgornjega besedila. Ko sem bil namreč še deček, me je moja mati priporočila blaženemu očetu Frančišku, ker sem bil hudo bolan: iztrgan sem bil iz čeljusti smrti in povrnjena mi je bila vsa življenjska moč. Tega se živo spominjam, zato zdaj o tem z vso resnico pričam, kajti ne želim, da bi me zaradi molka o tolikšni dobroti obtožili nehvaležnosti. Prejmi torej, blaženi oče, mojo skromno zahvalo, ki se ne more meriti s tvojimi zaslugami in dobrotlostjo; sprejmi naše želje in nam odpusti naše grehe z molitvijo tako, da rešiš svoje privrženice pred grozečim zlom in jim pomagaš k večnemu dobremu.

Deveto berilo

Naj torej zaključim vse prej povedano s kratkim končnim povzetkom. Kdor je prebral prejšnje strani do kraja, naj se za konec še enkrat v mislih ozre po sedmih pričevalcih – Frančiškovem čudovitem spreobrnjenju, njegovem učinkovitem oznanjanju Božje besede, po milosti vzvišenih kreposti, duhu preroštva in globokem razumevanju Svetega pisma, poslušnosti nerazumnih bitij, svetih stigmah in slavnem odhodu s tega sveta v nebesa –, ki vsemu svetu jasno kažejo in zagotavljajo, da je blaženi oče slavni Kristusov glasnik, ki ima v sebi pečat živega Boga; dolžni smo ga častiti zaradi njegovega pristnega nauka in zaradi njegove občudovanja vredne svetosti.

Zato naj mu z zaupanjem sledijo tisti, ki gredo iz Egipta, kajti palica Kristusovega križa bo razdelila morje in lahko bodo prečkali puščino, prečkali bodo Jordan smrtnosti in prišli v obljubljeno deželo živih. S čudovito močjo samega Križa bodo hodili, kamor nas na prošnje blaženega očeta vodi slavni odrešenik in vodnik Jezus. Njemu, njegovemu očetu in Svetemu Duhu, ki so popolna Trojica, vsa hvala, čast in slava na veke. Amen.

Prevedel Gregor Pobežin.





Z očakom Abrahamom v Sveto deželo

od 23. do 31. oktobra 2026

Jeseni, ko je huda vročina že mimo in je puščava čudovita.....

1. dan, pet, 23. 10.:

Avtobusni prevoz do bližnjega letališča in polet v Tel Aviv. Pristanek in prevoz v Betlehem, namestitev za 3 noči.

2. dan, sob., 24. 10.:

Začetek poti z očakom Abrahamom, Abrahamovo središče, Bersheva ob vstopu v puščavski svet. Spomin treh Abrahamovih gostov, ki jih je pogostil. Dalje v Avdad (nabatejsko Oboda), bizantinski



ostanki cerkve Sv. Teodorja (sv. maša), proti Betlehemu, večerja.

3. dan: ned., 25. 10.:

SLAVJE ROJSTVA GOSPODOVEGA V BETLEHEMU, votlina rojstva, Votlina mleka, Pastirske poljane, rojstni kraj Janeza Krstnika, Marijino obiskanje v Ein Karemu, Yad Vashem, večerja.

4. dan, pon., 26. 10.:

V GALILEJO...Stella Maris, Haifa, sv. daritev v Baziliki oznanjenja v Nazaretu, sv. Jožef – sv. Družina, sinagoga, vitraj Marije Pomagaj, namestitev za 2 noči, večerja

5. dan: tor., 27. 10.:

NA IZVIR JORDANA, V BANIAS, Cezareja Filipova, Golan, Galileja – Blagri,



Kafarnaum, Tabga, Mensa Domini, Kana Galilejska, večerja.

6. dan, sre., 28. 10.:

Slavje Gospodovega spremenjenja na gori TABOR, sv. maša; vožnja proti jugu v Judejo: kraj Janezovega krščevanja ob Jordanu, Qumran, Mrtvo morje – kopanje; Jeriha, namestitev Betlehem, večerja.

7. dan, čet., 29. 10.:

SLAVJE GOSPODOVEGA VSTAJENJA JERUZALEM. Stari del mesta, zid žalovanja, sv. maša Božji grob, Bethesda, Via Dolorosa, križev pot, večerja.

8. dan, pet., 30. 10.:

GOSPODOVO TRPLJENJE: Betanija

(Lazar), Betfage, Oljska gora, Očenaš, Dominus flevit, Getsemani (sv. maša), Jama izdajstva, Marijin grob, večerja.

9. dan, sob., 31. 10.:

Sklep romanja v kapeli pri Zadnji večerji, odhod na letališče Ben Gurion, polet proti domu, avtobusni prevoz v Ljubljano.

**vsak dan sv. maša na temo romarskega programa.

Vodstvo romanja: Bogomir Trošt, žpk, p. Peter Lavrih, ofm, cts.



Darovi za Sveto deželo (junij – julij 2026) SKUPAJ 2330 €

- 20 € Blaž Lavtižar, Teodora Furlan
- 30 € Dolores Omahen, Silvana Šivic, Dolores Omahen, Lilijana Bole
- 50 € Janez Oblak
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs
- 2000 € Tatjana Kobi

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkcs.si



Pozabljene spretnosti

Izdelava lutk
iz koruznega ličja

Ličkanje koruze je bil v starih časih družaben dogodek. Ko se je korusa posušila, so družine in sosedje skupaj odstranjevali ličje, to je zunanje listje koruznega storža. Tega niso zavrgli, ampak so ga posušili in shranili za različne namene. Iz njega so izdelovali preproste okrasne in tudi uporabne predmete, med njimi lutke, okraske in pletene izdelke. Z njim so polnili preproste žimnice in vzglavnike, naredili copate, košare in celo preproge.

Danes bomo iz koruznega ličja izdelali lutko.

Potrebujemo:

- ☞ 6–8 listov posušenega koruz. ličja,
- ☞ posodo z mlačno vodo,
- ☞ vrvico ali bombažno nit,
- ☞ škarje,
- ☞ koruzno svilo ali volno za lase
- ☞ trakove blaga ali vrvice za okrasitev.

Pred uporabo ličje za nekaj minut namočimo v mlačno vodo, da postane mehko, prožno in primerno za prepogibanje ter vezenje.

Najprej več listov ličja zložimo skupaj in jih na enem koncu tesno povežemo z vrvico ali tankim trakom ličja. Nastane glava lutke. Zgornji del prepognemo navzdol, da glava dobi lepo zaobljeno obliko. Za roke zvijemo ozek trak ličja in ga potisnemo skozi telo pod glavo. V pasu lutko ponovno povežemo, s čimer oblikujemo trup. Spodnji del ličja predstavlja dolgo krilo. Če želimo izdelati moško figuro, spodnji del razdelimo na dva dela in ju ovijemo, da nastaneta nogi.



Po želji dodamo še lase iz koruzne svile, klobuk, predpasnik ali drobne okraske. Tradicionalne lutke običajno niso imele narisane obraza, saj je bila lepota izdelka predvsem v preprostosti naravnega materiala.

Stari običaji nas učijo spoštovanja do narave, Stvarnika, skupnosti in dela. Poleg tega nas povezujejo z našimi koreninami, krepijo občutek pripadnosti ter omogočajo, da kulturno dediščino ohranimo in prenesemo na prihodnje rodove.

Veliko veselja pri izdelovanju lutke iz koruznega ličja!

Mateja Trajbarič OFS



Nagradni okvir

S pomočjo opisov poiščite devet besed s petimi črkami in jih navpično vpišite v srednji del lika. Posamezne črke nato s pomočjo številk prenesite v okvir na robu lika, kjer boste na poljih od 1 do 44 prebrali poljski pregovor.

1. oblikovanje besed, stavkov z govornimi organi,
2. agavi podobna tropska rastlina z debelimi, mesnatimi listi,
3. gorenjska vas, v kateri je v letih 1889–1927 kot župnik deloval Jakob Aljaž (1845–1927) – skladatelj, pevec, zavzet planinski delavec ter pobudnik gradnje številnih planinskih koč in poti v slovenskih gorah,
4. sveto iz voska ali vosku podobne snovi s stenjem v sredi,

5. hitra, rjavkasto siva žival, katere samec ima veliko razvejano rogovje,
6. staroveška priprava iz obročev za vklepanje nog in rok,
7. jed iz kosov mesa, dušenega v začini omaki,
8. v krščanstvu kraj, kjer trpijo pogubljeni,
9. pogon, skupen lov, pri katerem gonjači ali psi gonijo divjad pred stojišče lovca.

Sestavil: Matej Pavlič

▷

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	13	
34	20	1	16	2	23	3	4	43	5	19	6
33	3	25	31	8	41	6	26	5	10	15	
32	32	7	38	29	21	14	39	15	42	16	
31	12	28	17	1	33	4	9	18	40	17	
30	13	35	22	24	27	37	36	2	44	18	
29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi: **SVETOST**. Na uredništvo ste tokrat poslali 15 pravih odgovorov. Bodite pozorni na spremembo lokacije uredništva! Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

1. nagrada: Livia Djukić, Rakuševa 6, SI-1000 Ljubljana
2. nagrada: Jožef Toplak, Dobrovnik 272, SI-9223 Dobrovnik
3. nagrada: Ester Srdarev, Brodarjev trg 13, SI-1120 Ljubljana

Rešitve pošljite na **NOVI NASLOV** uredništva Brata Frančiška (Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana) do 10. oktobra 2026. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Milan Bizant DJ: Med svetlobo in senco
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice



NAPOVEDNIK

Ob 800-letnici smrti sv. Frančiška FRANČIŠKOVI IN KLARINI VIRI

Prvič v slovenskem jeziku izhaja obsežen izbor temeljnih besedil – na več kot 1500 straneh –, ki pričujejo o življenju, duhovnosti in izročilu sv. Frančiška Asiškega in sv. Klare Asiške ter njunih prvih bratov in sester:

- ✎ spisi in biografije sv. Frančiška Asiškega;
- ✎ najstarejša zgodovinska pričevanja o sv. Frančišku in prvih bratih;
- ✎ spisi in biografije sv. Klare Asiške;
- ✎ ključna besedila za Frančiškov svetni red (FSR).

Več kot dvajset vrhunskih slovenskih prevajalcev je besedila prevedlo iz latinskih in italijanskih izvirnikov, opremljena pa so z uvodnimi pojasnili in opombami.

Urednika: br. Miran Špelič OFM,

br. Jan Dominik Bogataj OFM

Format: 165 mm × 235 mm

Vezava: trda

Število strani: ok. 1500

Založba: Celjska Mohorjeva družba

Izid: oktobra 2026

Nepogrešljiva knjiga za člane Frančiškove družine in vse, ki želijo spoznati izvor frančiškove duhovnosti v jubilejnem letu svetega Frančiška.

Odkrijte besede, ki že osem stoletij navdihujejo življenje po evangeliju v duhu preprostosti, bratstva in miru.

